

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

15 février 2023

PROJET DE LOI

**portant confirmation de huit arrêtés royaux
sur l'énergie et portant la modification
de l'arrêté royal du 26 octobre 2022
portant la création d'un mécanisme
de garantie de l'État
pour certains crédits contractés
par les fournisseurs et intermédiaires
de gaz naturel et d'électricité
suite à la crise énergétique**

SOMMAIRE**Pages**

Résumé	3
Exposé des motifs.....	4
Avant-projet de la loi.....	23
Analyse d'impact	26
Avis du Conseil d'État	36
Projet de loi	49
Coordination des articles	53

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

15 februari 2023

WETSONTWERP

**tot bekrachtiging van acht koninklijke
besluiten inzake energie en tot wijziging
van het koninklijk besluit
van 26 oktober 2022 tot instelling
van een mechanisme van staatswaarborg
voor bepaalde kredieten afgesloten
door leveranciers en tussenpersonen
van aardgas en elektriciteit ten gevolge
van de energiecrisis**

INHOUD**Blz.**

Samenvatting	3
Memorie van toelichting	4
Voorontwerp van wet.....	23
Impactanalyse	31
Advies van de Raad van State.....	36
Wetsontwerp	49
Coördinatie van de artikelen	55

08876

Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 15 février 2023.

Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 15 février 2023.

De regering heeft dit wetsontwerp op 15 februari 2023 ingediend.

De “goedkeuring tot drukken” werd op 15 februari 2023 door de Kamer ontvangen.

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
Écolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
PS	: Parti Socialiste
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
cd&v	: Christen-Democratisch en Vlaams
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Open Vld	: Open Vlaamse liberalen en democraten
Vooruit	: Vooruit
Les Engagés	: Les Engagés
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant
INDEP-ONAFH	: Indépendant - Onafhankelijk

Abréviations dans la numérotation des publications:		Afkorting bij de nummering van de publicaties:	
DOC 55 0000/000	Document de la 55 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi	DOC 55 0000/000	Parlementair document van de 55 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA	Questions et Réponses écrites	QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral	CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV	Compte Rendu Analytique	CRABV	Beknopt Verslag
CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)	CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
PLEN	Séance plénière	PLEN	Plenum
COM	Réunion de commission	COM	Commissievergadering
MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigegekleurig papier)

RÉSUMÉ

Ce présent projet de loi vise la confirmation de différents arrêtés royaux sur l'énergie qui traitent de:

1° l'application des tarifs sociaux par les entreprises de gaz naturel et par les entreprises d'électricité et les règles d'intervention pour leur prise en charge;

2° la prolongation de l'extension des prix maximaux pour les clients protégés résidentiels aux bénéficiaires de l'intervention majorée jusqu'au 1er octobre 2022, jusqu'au 1er janvier 2023 et jusqu'au 1er avril 2023;

3° les règles de détermination du coût réel net pour les entreprises fournissant de la chaleur à des clients résidentiels protégés au moyen de réseaux de distribution de chaleur à distance, et de leur intervention pour sa prise en charge;

4° le montant de la contribution de répartition visée à l'article 14, § 8, alinéa 16, de la loi du 11 avril 2003 sur la contribution de répartition;

5° la création d'un mécanisme de garantie de l'État pour certains crédits contractés par les fournisseurs et intermédiaires de gaz naturel et d'électricité suite à la crise énergétique avec aussi une modification pour ce dernier arrêté royal.

SAMENVATTING

Dit wetsontwerp beoogt de bekrachtiging van verschillende koninklijke besluiten inzake energie die handelen over:

1° de vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de aardgasondernemingen en door de elektriciteitsbedrijven en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan;

2° de verlenging van de uitbreiding van de maximumprijzen voor de beschermde residentiële afnemers tot personen met een recht op verhoogde verzekeringstegemoetkoming tot respectievelijk 1 oktober 2022, tot 1 januari 2023 en tot 1 april 2023;

3° de nettokosten voor de ondernemingen die warmte door middel van netten voor warmtevoorziening op afstand leveren aan residentiële beschermde afnemers en van hun betrokkenheid bij de tenlasteneming;

4° het bedrag van de repartitiebijdrage bedoeld in artikel 14, § 8, zestiende lid, van de wet van 11 april 2003 op de repartitiebijdrage;

5° het mechanisme van staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit ten gevolge van de energiecrisis; met ook een wijziging van dit laatste koninklijk besluit.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

EXPOSÉ GÉNÉRAL

Le présent projet de loi vise la confirmation des arrêtés royaux sur l'énergie suivant:

1) l'arrêté royal du 24 avril 2022 portant modification de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises de gaz naturel et les règles d'intervention pour leur prise en charge et l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises d'électricité et les règles d'intervention pour leur prise en charge;

2) l'arrêté royal du 24 avril 2022 portant la prolongation de l'extension des prix maximaux pour les clients protégés résidentiels aux bénéficiaires de l'intervention majorée jusqu'au 1er octobre 2022;

3) l'arrêté royal du 6 juin 2022 fixant les règles de détermination du coût réel net pour les entreprises fournissant de la chaleur à des clients résidentiels protégés au moyen de réseaux de distribution de chaleur à distance, et de leur intervention pour sa prise en charge;

4) l'arrêté royal du 13 août 2022 portant la prolongation de l'extension des prix maximaux pour les clients protégés résidentiels aux bénéficiaires de l'intervention majorée jusqu'au 1 janvier 2023;

5) l'arrêté royal du 18 septembre 2022 portant modification de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises de gaz naturel et les règles d'intervention pour leur prise en charge et de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises d'électricité et les règles d'intervention pour leur prise en charge;

6) l'arrêté royal du 9 octobre 2022 fixant pour l'année 2022 le montant de la contribution de répartition visée

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

ALGEMENE TOELICHTING

Dit wetsontwerp beoogt de bekrachtiging van volgende koninklijke besluiten inzake energie:

1) het koninklijk besluit van 24 april 2022 tot wijziging van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de aardgasondernemingen en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan en het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de elektriciteitsbedrijven en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan;

2) het koninklijk besluit van 24 april 2022 houdende de verlenging van de uitbreiding van de maximumprijzen voor de beschermde residentiële afnemers tot personen met een recht op verhoogde verzekeringstegemoetkoming tot 1 oktober 2022;

3) het koninklijk besluit van 6 juni 2022 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de werkelijke nettokosten voor de ondernemingen die warmte door middel van netten voor warmtevoorziening op afstand leveren aan residentiële beschermde afnemers en van hun betrokkenheid bij de tenlasteneming;

4) het koninklijk besluit van 13 augustus 2022 houdende de verlenging van de uitbreiding van de maximumprijzen voor de beschermde residentiële afnemers tot personen met een recht op verhoogde verzekeringstegemoetkoming tot 1 januari 2023;

5) het koninklijk besluit van 18 september 2022 tot wijziging van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de aardgasondernemingen en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan en van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de elektriciteitsbedrijven en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan;

6) het koninklijk besluit van 9 oktober 2022 tot vaststelling voor het jaar 2022 van het bedrag van de

à l'article 14, § 8, alinéa 16, de la loi du 11 avril 2003 sur la contribution de répartition;

7) l'arrêté royal du 26 octobre 2022 portant la création d'un mécanisme de garantie de l'État pour certains crédits contractés par les fournisseurs et intermédiaires de gaz naturel et d'électricité suite à la crise énergétique;

8) l'arrêté royal du 28 octobre 2022 portant la prolongation de l'extension des prix maximaux pour les clients protégés résidentiels aux bénéficiaires de l'intervention majorée jusqu'au 1er avril 2023.

En outre, le présent projet de loi prévoit également une modification de l'arrêté royal visé au point 8 dont la ratification est envisagée par le présent projet de loi.

1. A) L'arrêté royal du 24 avril 2022 portant modification de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises de gaz naturel et les règles d'intervention pour leur prise en charge et l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises d'électricité et les règles d'intervention pour leur prise en charge

B) L'arrêté royal du 18 septembre 2022 portant modification de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises de gaz naturel et les règles d'intervention pour leur prise en charge et de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises d'électricité et les règles d'intervention pour leur prise en charge

L'arrêté royal du 24 avril 2022 portant modification de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises de gaz naturel et les règles d'intervention pour leur prise en charge et l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises d'électricité et les règles d'intervention pour leur prise en charge (ci-après "l'arrêté royal du 24 avril 2022"), ainsi que l'arrêté royal du 18 septembre 2022 portant modification de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises de gaz naturel et

repartitiebijdrage bedoeld in artikel 14, § 8, zestiende lid, van de wet van 11 april 2003 op de repartitiebijdrage;

7) het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 tot instelling van een mechanisme van staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit ten gevolge van de energiecrisis;

8) het koninklijk besluit van 28 oktober 2022 houdende de verlenging van de uitbreiding van de maximumprijzen voor de beschermde residentiële afnemers tot personen met een recht op verhoogde verzekeringstegemoetkoming tot 1 april 2023.

Verder voorziet dit wetsontwerp ook in een wijziging van het koninklijk besluit bedoeld onder punt 7 waarvan de bekrachtiging middels dit wetsontwerp wordt beoogd.

1. A) Het koninklijk besluit van 24 april 2022 tot wijziging van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de aardgasondernemingen en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan en het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de elektriciteitsbedrijven en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan

B) Het koninklijk besluit van 18 september 2022 tot wijziging van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de aardgasondernemingen en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan en van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de elektriciteitsbedrijven en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan

Het koninklijk besluit van 24 april 2022 tot wijziging van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de aardgasondernemingen en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan en het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de elektriciteitsbedrijven en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan (hierna "koninklijk besluit van 24 april 2022"), alsook het koninklijk besluit van 18 september 2022 tot wijziging van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot

les règles d'intervention pour leur prise en charge et de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises d'électricité et les règles d'intervention pour leur prise en charge (ci-après "l'arrêté royal du 18 septembre 2022"), modifient l'article 12*bis* des arrêtés royaux du 29 mars 2012 précités relatifs au tarif social et aux modalités de l'avance supplémentaire.

L'arrêté royal du 24 avril 2022 et l'arrêté royal du 18 septembre 2022 ont été adoptés sur base des dispositions suivantes:

— article 15/11, § 1er*quinquies*, de la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations (ci-après "la loi du 12 avril 1965");

— article 21*ter*, § 3, de la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité (ci-après "la loi du 29 avril 1999").

L'article 15/11, § 1er*quinquies*, alinéa 2, de la loi du 12 avril 1965 prévoit que les arrêtés de détermination des coûts nets réels des entreprises de gaz naturel résultant des activités visées à l'article 15/10, § 2, de la loi du 12 avril 1965, doivent être confirmés par la loi dans les douze mois de leur date d'entrée en vigueur, sous peine d'être censés ne jamais avoir produit d'effets.

L'article 21*ter*, § 3, de la loi du 29 avril 1999 réglait jusqu'avant la loi-programme du 27 décembre 2021, une matière liée à la cotisation fédérale visée à l'article 21*bis*, § 1er, de la même loi. L'article 21*ter*, § 3, devait être lu en conjonction avec l'article 21*ter*, § 4, de la même loi.

L'article 21, § 4, de la loi du 29 avril 1999, est abrogé par la loi-programme du 27 décembre 2021, mais néanmoins a été rédigé comme suit:

"Chaque arrêté fixant le montant, le mode de calcul et les autres modalités de la cotisation fédérale visée à l'article 21*bis*, § 1er, est censé ne jamais avoir produit des effets s'il n'est pas confirmé par une loi dans les douze mois après la date d'entrée en vigueur."

Bien que l'article 21, § 4, de la loi du 29 avril 1999, ait été abrogé par la loi-programme du 27 décembre 2021, l'arrêté royal du 24 avril 2022 et l'arrêté

vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de aardgasondernemingen en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan en van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de elektriciteitsbedrijven en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan (hierna "het koninklijk besluit van 18 september 2022"), wijzigen artikel 12*bis* van de vermelde koninklijke besluiten van 29 maart 2012 inzake het sociaal tarief en de modaliteiten voor het aanvullend voorschot.

Het koninklijk besluit van 24 april 2022 en het koninklijk besluit van 18 september 2022 werden genomen op grond van de volgende bepalingen:

— artikel 15/11, § 1er*quinquies*, van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen, (hierna "de wet van 12 april 1965");

— artikel 21*ter*, § 3, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (hierna "de wet van 29 april 1999").

Artikel 15/11, § 1er*quinquies*, tweede lid, van de wet van 12 april 1965 bepaalt dat de besluiten voor het bepalen van de werkelijke nettokosten voor de aardgasondernemingen, als gevolg van de in artikel 15/10, § 2, van de wet van 12 april 1965 bedoelde activiteiten dienen te worden bekrachtigd bij wet binnen de twaalf maanden na hun datum van inwerkingtreding, teneinde niet geacht te worden nooit uitwerking te hebben gehad.

Artikel 21*ter*, § 3, van de wet van 29 april 1999 regelde tot voor de Programmawet van 27 december 2021 een aangelegenheid die verband hield met de federale bijdrage bedoeld in artikel 21*bis*, § 1, van dezelfde wet. Artikel 21*ter*, § 3, diende in samenhang gelezen te worden met artikel 21*ter*, § 4, van dezelfde wet.

Artikel 21, § 4, van de wet van 29 april 1999, is opgeheven door de programmawet van 27 december 2021, maar luidde als volgt:

"Elk besluit tot vaststelling van het bedrag, de berekeningswijze en de overige nadere regels van de federale bijdrage bedoeld in artikel 21*bis*, § 1, wordt geacht nooit uitwerking te hebben gehad indien het niet bij wet is bevestigd binnen twaalf maanden na de datum van inwerkingtreding."

Ondanks dat artikel 21, § 4, van de wet van 29 april 1999, is opgeheven door de programmawet van 27 december 2021 dient het koninklijk besluit

royal du 18 septembre 2022 doit encore faire l'objet d'une confirmation par loi au regard de l'application par analogie de l'article 15/11, § 1^{quinquies}, alinéa 2, de la loi du 12 avril 1965, et du principe de légalité fiscale et des articles 170, 171 et 172 de la Constitution.

Vu ce qui précède, l'arrêté royal du 24 avril 2022 et l'arrêté royal du 18 septembre 2022, doivent être confirmés par la loi dans les douze mois de leur date d'entrée en vigueur.

L'arrêté royal du 24 avril 2022 est entré en vigueur le 19 mai 2022 et devrait donc être confirmé par la loi avant le 19 mai 2023.

L'arrêté royal du 18 septembre 2022 est entré en vigueur le 14 octobre 2022 et devrait donc être confirmé par la loi avant le 14 octobre 2023.

2. A) L'arrêté royal du 24 avril 2022 portant la prolongation de l'extension des prix maximaux pour les clients protégés résidentiels aux bénéficiaires de l'intervention majorée jusqu'au 1er octobre 2022

B) du 13 août 2022 portant la prolongation de l'extension des prix maximaux pour les clients protégés résidentiels aux bénéficiaires de l'intervention majorée jusqu'au 1 janvier 2023

C) L'arrêté royal du 28 octobre 2022 portant la prolongation de l'extension des prix maximaux pour les clients protégés résidentiels aux bénéficiaires de l'intervention majorée jusqu'au 1er avril 2023

L'arrêté royal du 24 avril 2022 portant la prolongation de l'extension des prix maximaux pour les clients protégés résidentiels aux bénéficiaires de l'intervention majorée jusqu'au 1er octobre 2022 (ci-après "l'arrêté royal du 24 avril 2022"), ainsi que l'arrêté royal du 13 août 2022 portant la prolongation de l'extension des prix maximaux pour les clients protégés résidentiels aux bénéficiaires de l'intervention majorée jusqu'au 1 janvier 2023 (ci-après "l'arrêté royal du 13 août 2022") et l'arrêté royal du 28 octobre 2022 portant la prolongation de l'extension des prix maximaux pour les clients protégés résidentiels aux bénéficiaires de l'intervention majorée jusqu'au 1er avril 2023 (ci-après "l'arrêté royal du 28 octobre 2022"), ont prévus la prolongation de

van 24 april 2022 en het koninklijk besluit van 18 september toch bij wet bekrachtigd te worden gelet op een toepassing per analogie van artikel 15/11, § 1^{quinquies}, tweede lid van de wet van 12 april 1965, en op het fiscaal legaliteitsbeginsel en de artikelen 170, 171 en 172 van de Grondwet.

Gelet op bovenstaande, dienen het koninklijk besluit van 24 april 2022 en het koninklijk besluit van 18 september 2022 aldus bij wet bekrachtigd te worden binnen de twaalf maanden na de datum van inwerkingtreding.

Het koninklijk besluit van 24 april 2022 is in werking getreden op 19 mei 2022 en dient bijgevolg bekrachtigd te worden bij wet voor 19 mei 2023.

Het koninklijk besluit van 18 september 2022 is in werking getreden op 14 oktober 2022 en dient bijgevolg bekrachtigd te worden bij wet voor 14 oktober 2023.

2. A) Het koninklijk besluit van 24 april 2022 houdende de verlenging van de uitbreiding van de maximumprijzen voor de beschermde residentiële afnemers tot personen met een recht op verhoogde verzekeringstegemoetkoming tot 1 oktober 2022

B) Het koninklijk besluit van 13 augustus 2022 houdende de verlenging van de uitbreiding van de maximumprijzen voor de beschermde residentiële afnemers tot personen met een recht op verhoogde verzekeringstegemoetkoming tot 1 januari 2023

C) Het koninklijk besluit van 28 oktober 2022 houdende de verlenging van de uitbreiding van de maximumprijzen voor de beschermde residentiële afnemers tot personen met een recht op verhoogde verzekeringstegemoetkoming tot 1 april 2023

Het koninklijk besluit van 24 april 2022 houdende de verlenging van de uitbreiding van de maximumprijzen voor de beschermde residentiële afnemers tot personen met een recht op verhoogde verzekeringstegemoetkoming tot 1 oktober 2022 (hierna "koninklijk besluit van 24 april 2022"), alsook het koninklijk besluit van 13 augustus 2022 houdende de verlenging van de uitbreiding van de maximumprijzen voor de beschermde residentiële afnemers tot personen met een recht op verhoogde verzekeringstegemoetkoming tot 1 januari 2023 (hierna "het koninklijk besluit van 13 augustus 2022"), en het koninklijk besluit van 28 oktober 2022 houdende de verlenging van de uitbreiding van de maximumprijzen voor de beschermde residentiële afnemers tot personen

l'extension des prix maximaux pour les clients protégés résidentiels aux bénéficiaires de l'intervention majorée.

Les arrêtés royaux du 24 avril 2022, 13 août 2022 et 28 octobre 2022 ont été adoptés sur base des dispositions suivantes:

— article 15/10, § 2/2, alinéa 3, de la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations (ci-après “la loi du 12 avril 1965”);

— article 20, § 2/1, alinéa 2, de la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité (ci-après “la loi du 29 avril 1999”).

Les dispositions précitées prévoient que le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, peut modifier ou compléter la liste des clients résidentiels protégés et que tout arrêté pris dans ce but est censé ne jamais avoir produit d'effets s'il n'a pas été confirmé par la loi dans les douze mois de sa date d'entrée en vigueur.

Vu ce qui précède, l'arrêté royal du 24 avril 2022, l'arrêté royal du 13 août 2022 et l'arrêté royal du 28 octobre 2022, doivent être confirmés par la loi dans les douze mois de leur date d'entrée en vigueur.

L'arrêté royal du 24 avril 2022 est entré en vigueur le 30 juin 2022 et devrait donc être confirmé par la loi avant le 30 juin 2023.

L'arrêté royal du 13 août 2022 est entré en vigueur le 30 septembre 2022 et devrait donc être confirmé par la loi avant le 30 septembre 2023.

L'arrêté royal du 28 octobre 2022 est entré en vigueur le 31 décembre 2022 et devrait donc être confirmé par la loi avant le 31 décembre 2023.

3. L'arrêté royal du 6 juin 2022 fixant les règles de détermination du coût réel net pour les entreprises fournissant de la chaleur à des clients résidentiels protégés au moyen de réseaux de distribution de chaleur à distance, et de leur intervention pour sa prise en charge

L'arrêté royal du 6 juin 2022 fixant les règles de détermination du coût réel net pour les entreprises fournissant

met een recht op verhoogde verzekeringstegemoetkoming tot 1 april 2023 (hierna “het koninklijk besluit van 28 oktober 2022”), voorzagen in de verlenging van de uitbreiding van de maximumprijzen voor de beschermde residentiële afnemers tot personen met een recht op verhoogde verzekeringstegemoetkoming.

De koninklijke besluiten van 24 april 2022, 13 augustus 2022 en 28 oktober 2022 werden genomen op grond van de volgende bepalingen:

— artikel 15/10, § 2/2, derde lid, van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen, (hierna “de wet van 12 april 1965”);

— artikel 20, § 2/1, tweede lid, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (hierna “de wet van 29 april 1999”).

Voornoemde bepalingen voorzien dat de Koning, bij een besluit vastgelegd na overleg in de Ministerraad, de lijst van beschermde residentiële afnemers kan wijzigen of aanvullen en dat elk besluit dat voor dit doel wordt genomen, wordt geacht nooit uitwerking te hebben gehad, indien het niet bij wet is bekrachtigd binnen twaalf maanden na de datum van zijn inwerkingtreding.

Gelet op bovenstaande, dienen het koninklijk besluit van 24 april 2022, het koninklijk besluit van 13 augustus 2022 en het koninklijk besluit van 28 oktober 2022 aldus bij wet bekrachtigd te worden binnen de twaalf maanden na de datum van inwerkingtreding.

Het koninklijk besluit van 24 april 2022 is in werking getreden op 30 juni 2022 en dient bijgevolg bekrachtigd te worden bij wet voor 30 juni 2023.

Het koninklijk besluit van 13 augustus 2022 is in werking getreden op 30 september 2022 en dient bijgevolg bekrachtigd te worden bij wet voor 30 september 2023.

Het koninklijk besluit van 28 oktober 2022 is in werking getreden op 31 december 2022 en dient bijgevolg bekrachtigd te worden bij wet voor 31 december 2023.

3. Het koninklijk besluit van 6 juni 2022 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de werkelijke nettokosten voor de ondernemingen die warmte door middel van netten voor warmtevoorziening op afstand leveren aan residentiële beschermde afnemers en van hun betrokkenheid bij de tenlasteneming

Het koninklijk besluit van 6 juni 2022 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de werkelijke nettokosten

de la chaleur à des clients résidentiels protégés au moyen de réseaux de distribution de chaleur à distance, et de leur intervention pour sa prise en charge, ci-après “l’arrêté royal du 6 juin 2022”, prévoit la fixation des règles de détermination du coût réel net pour les entreprises fournissant de la chaleur à des clients résidentiels protégés au moyen de réseaux de distribution de chaleur à distance, et de leur intervention pour sa prise en charge par analogie à l’arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l’application des tarifs sociaux par les entreprises de gaz naturel et les règles d’intervention pour leur prise en charge.

L’arrêtés royal 6 juin 2022, a été adopté sur base de la dispositions suivante:

— article 15/10, § 2/1, alinéa 2, de la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations (ci-après “la loi du 12 avril 1965”);

La dispositions précitée prévoient que le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres et après l’avis de la CREG, peut fixer les règles du mécanisme de financement et de détermination du coût réel net, pour les entreprises fournissant de la chaleur au moyen de réseaux de distribution de chaleur à distance, résultant de l’activité visée à l’alinéa 1er, et de leur intervention pour sa prise en charge, ainsi que, le cas échéant, la procédure à prendre en compte pour obtenir une indemnité, en ce compris les délais et les conséquences en cas d’infraction et que tout arrêté pris dans ce but est censé ne jamais avoir produit d’effets s’il n’a pas été confirmé par la loi dans les douze mois de sa date d’entrée en vigueur.

Vu ce qui précède, l’arrêté royal du 6 juin 2022 doit être confirmés par la loi dans les douze mois de sa date d’entrée en vigueur.

L’arrêté royal du 6 juin 2022 est entré en vigueur le 26 juin 2022 et devrait donc être confirmé par la loi avant le 26 juin 2023.

4. L’arrêté royal du 9 octobre 2022 fixant pour l’année 2022 le montant de la contribution de répartition visée à l’article 14, § 8, alinéa 16, de la loi du 11 avril 2003 sur la contribution de répartition

L’arrêté royal du 9 octobre 2022 fixant pour l’année 2022 le montant de la contribution de répartition visée à l’article 14, § 8, alinéa 16, de la loi du 11 avril 2003 sur

voor de ondernemingen die warmte door middel van netten voor warmtevoorziening op afstand leveren aan residentiële beschermde afnemers en van hun betrokkenheid bij de tenlasteneming, hierna “het koninklijk besluit van 6 juni 2022”, voorziet in het vaststellen van de regels voor het bepalen van de werkelijke nettokosten voor de ondernemingen die warmte door middel van netten voor warmtevoorzieningen op afstand leveren aan residentiële beschermde afnemers en van hun betrokkenheid bij de tenlasteneming naar analogie met het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de aardgasondernemingen en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan.

Het koninklijk besluit van 6 juni 2022 werd genomen op grond van de volgende bepaling:

— artikel 15/10, § 2/1, tweede lid, van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen, (hierna “de wet van 12 april 1965”);

Voorname bepaling voorziet dat de Koning, bij een besluit vastgelegd na overleg in de Ministerraad en na advies van de CREG, de regels voor het financieringsmechanisme en het bepalen van de werkelijke nettokosten voor de ondernemingen die warmte door middel van netten voor warmtevoorziening op afstand leveren, als gevolg van de in het eerste lid bedoelde activiteiten, en van hun betrokkenheid bij de tenlasteneming, alsook desgevallend de in acht te nemen procedure voor het bekomen van een vergoeding, met inbegrip van de termijnen en de gevolgen bij overtreding en dat elk besluit dat voor dit doel wordt genomen, wordt geacht nooit uitwerking te hebben gehad, indien het niet bij wet is bekrachtigd binnen twaalf maanden na de datum van zijn inwerkingtreding.

Gelet op bovenstaande, dient het koninklijk besluit van 6 juni 2022 aldus bij wet bekrachtigd te worden binnen de twaalf maanden na de datum van inwerkingtreding.

Het koninklijk besluit van 6 juni 2022 is in werking getreden op 26 juni 2022 en dient bijgevolg bekrachtigd te worden bij wet voor 26 juni 2023.

4. Het koninklijk besluit van 9 oktober 2022 tot vaststelling voor het jaar 2022 van het bedrag van de repartitiebijdrage bedoeld in artikel 14, § 8, zestiende lid, van de wet van 11 april 2003 op de repartitiebijdrage

Het koninklijk besluit van 9 oktober 2022 tot vaststelling voor het jaar 2022 van het bedrag van de repartitiebijdrage bedoeld in artikel 14, § 8, zestiende lid, van de wet

la contribution de répartition (ci-après “l’arrêté royal du 9 octobre 2022”), fixe les montants de la contribution de répartition pour l’année 2022 relatif à la gestion des provisions pour le démantèlement et pour la gestion de matières fissiles irradiées et contributions.

L’arrêté royal du 9 octobre 2022 a été adopté sur base de l’article 14, § 8, alinéa 30, de la loi du 11 avril 2003 sur la contribution de répartition.

L’article 14, § 8, alinéa 30, de la loi du 11 avril 2003 sur la contribution de répartition, est rédigé comme suit:

“Sur proposition du ministre ayant l’Énergie dans ses attributions, déposée au plus tard pour le 15 octobre de chaque année, le Roi fixe le montant de la contribution de répartition visé à l’alinéa 16 et le cas échéant, lors de chaque triennat à partir de 2020, le montant minimal annuel de la contribution de répartition visé à l’alinéa 16. Tout arrêté pris dans ce sens est réputé n’avoir jamais produit d’effet s’il n’est pas confirmé par une loi dans les 12 mois de son entrée en vigueur.”

Vu ce qui précède, l’arrêté royal du 9 octobre 2022, doit être confirmé par la loi dans les douze mois de sa date d’entrée en vigueur.

L’arrêté royal du 9 octobre 2022 est entré en vigueur le 15 décembre 2022 et devrait donc être confirmé par la loi avant le 15 décembre 2023.

5. L’arrêté royal du 26 octobre 2022 portant la création d’un mécanisme de garantie de l’État pour certains crédits contractés par les fournisseurs et intermédiaires de gaz naturel et d’électricité suite à la crise énergétique

L’arrêté royal du 26 octobre 2022 portant la création d’un mécanisme de garantie de l’État pour certains crédits contractés par les fournisseurs et intermédiaires de gaz naturel et d’électricité suite à la crise énergétique, ci-après “l’arrêté royal du 26 octobre 2022”, fournit le cadre réglementaire afin de pouvoir accorder des garanties de l’État pour certains crédits contractés par les fournisseurs et intermédiaires de gaz naturel et d’électricité suite à la crise énergétique, afin de garantir l’équilibre du réseau de transport et de garantir la sécurité d’approvisionnement.

L’arrêté royal du 26 octobre 2022 trouve sa base légale dans l’article 32 de la loi du 29 avril 1999 relative à l’organisation du marché de l’électricité et l’article 23 de la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations, prévoyant qu’en cas

van 11 april 2003 op de repartitiebijdrage (hierna “het koninklijk besluit van 9 oktober 2022”), legt de repartitiebijdrages vast voor het jaar 2022 in het kader van het beheer van de voorzieningen voor de ontmanteling en voor het beheer van bestraalde splijtstoffen en bijdragen.

Het koninklijk besluit van 9 oktober 2022 werd genomen op grond van artikel 14, § 8, dertigste lid, van de wet van 11 april 2003 op de repartitiebijdrage.

Artikel 14, § 8, dertigste lid, van de wet van 11 april 2003 op de repartitiebijdrage, luidt als volgt:

“Op voorstel van de minister bevoegd voor Energie, neergelegd uiterlijk op 15 oktober van ieder jaar, stelt de Koning het bedrag vast van de repartitiebijdrage bedoeld in het zestiende lid en in voorkomend geval, bij iedere driejarige periode vanaf 2020, het jaarlijks minimumbedrag van de repartitiebijdrage bedoeld in het zestiende lid. Elk besluit genomen in die zin wordt geacht nooit uitwerking te hebben gehad indien het niet wordt bevestigd door een wet binnen de 12 maanden na de inwerkingtreding van het besluit.”

Gelet op bovenstaande, dient het koninklijk besluit van 9 oktober 2022 aldus bij wet bekrachtigd te worden binnen de twaalf maanden na de datum van inwerkingtreding.

Het koninklijk besluit van 9 oktober 2022 is in werking getreden op 15 december 2022 en dient bijgevolg bekrachtigd te worden bij wet voor 15 december 2023.

5. Het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 tot instelling van een mechanisme van staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit ten gevolge van de energiecrisis

Het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 tot instelling van een mechanisme van staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit ten gevolge van de energiecrisis, hierna “het koninklijk besluit van 26 oktober 2022”, voorziet in het reglementair kader teneinde staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit ten gevolge van de energiecrisis toe te kunnen kennen teneinde het evenwicht op het transmissienet te waarborgen en de bevoorradingszekerheid te garanderen.

Het koninklijk besluit van 26 oktober 2022, vindt rechtsgrond in artikel 32 van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en artikel 23 van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel

de menace de crise ou de crise soudaine sur le marché de l'énergie, ou lorsque la sécurité d'approvisionnement du pays est menacée, ou en cas de menace pour la sécurité physique ou la sûreté des personnes, des équipements ou des installations ou pour l'intégrité des réseaux de transport, le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, après avis de la Commission de Régulation de l'Électricité et du Gaz et en concertation avec le gestionnaire de réseau, prendre les mesures de sauvegarde nécessaires, y compris des dérogations temporaires aux dispositions de ces lois précitées.

L'arrêté royal du 26 octobre 2022 a été adopté d'urgence car tout retard dans son adoption et sa publication affecterait son efficacité.

Le Conseil d'État a souligné dans son avis n° 72.294/3, rendu le 13 octobre 2022, qu'en ce qui concerne l'article 5 de l'arrêté royal du 26 octobre 2022, une base légale est requise, laquelle n'était pas disponible. Compte tenu de l'urgence et de la nécessité de l'arrêté royal du 26 octobre 2022, et la ratification est donc prévue par cette voie au regard du principe de légalité fiscale et de l'article 173 de la Constitution.

Nonobstant le fait que le Conseil d'État, dans son avis du 25 janvier 2023 sous le numéro 72.853/3 relatif au présent projet de loi, réitère sa position telle que contenue dans l'avis 72.294/3 précité, rendu le 13 octobre 2022 en matière de compétence, il convient de souligner que le Conseil d'État ne semble pas y avoir tenu compte des arguments supplémentaires à l'appui de la position divergente contenue dans le rapport au Roi joint à l'arrêté royal du 26 octobre 2022 précité.

En particulier, on peut se référer aux citations suivantes du rapport au Roi:

“La circonstance selon laquelle un fournisseur actif sur le réseau de transport soit ou puisse potentiellement aussi l'être sur le réseau de distribution n'est pas pertinente à cet égard. Le fait que, suite au problème de liquidités énoncé ci-dessus, le fournisseur en question ne soit plus en mesure d'acheter l'énergie nécessaire ou de la mettre sur le réseau suffit à compromettre la stabilité du réseau de transport. Le fait qu'une éventuelle faillite puisse aussi avoir un impact négatif sur les clients des fournisseurs et des intermédiaires concernés n'enlève rien au fait qu'une telle faillite aurait aussi une conséquence négative très indésirable (et inévitable en cas de plus gros volumes) sur le réseau de transport (et sur la sécurité d'approvisionnement). Comme le

van leidingen die voorzien dat ingeval van dreigende of plotse crisis op de energiemarkt, of wanneer de bevoorradingszekerheid van het land in het gedrang komt, of wanneer de fysieke veiligheid van personen, de veiligheid of betrouwbaarheid van uitrusting of installaties of de integriteit van de vervoernetten wordt bedreigd, de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, na advies van de Commissie voor de regulering van de elektriciteit en het gas en in overleg met de netbeheerder, de nodige beschermingsmaatregelen kan nemen, met inbegrip van tijdelijke afwijkingen van de bepalingen van voornoemde wetten.

Het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 is aangenomen met urgentie daar elke vertraging bij het aannemen en bij de bekendmaking van dit besluit de doeltreffendheid ervan zou aantasten.

De Raad van State heeft in zijn advies nr. 72.294/3, gegeven op 13 oktober 2022, er op gewezen dat met betrekking tot artikel 5 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 een wettelijke grondslag vereist is die niet voorhanden was. Gezien de urgentie en noodzaak van het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 wordt aldus langs deze weg voorzien in een bekrachtiging gelet op het fiscaal legaliteitsbeginsel en artikel 173 van de Grondwet.

Niettegenstaande dat de Raad van State in zijn advies van 25 januari 2023 met nummer 72.853/3 met betrekking tot voorliggende wetsontwerp zijn standpunt zoals opgenomen in het voornoemde advies 72.294/3, gegeven op 13 oktober 2022 herneemt inzake de bevoegdheid, dient er op gewezen te worden dat de Raad van State hierin geen rekening lijkt te houden met de bijkomende argumenten die ter staving van het divergerend standpunt zijn opgenomen in het verslag aan de Koning bij het voornoemd koninklijk besluit van 26 oktober 2022.

In het bijzonder kan verwezen worden naar volgende citaten uit het verslag aan de Koning:

“De omstandigheid dat een leverancier die actief is op het transmissienet, ook op het distributienet actief is of mogelijks kan zijn, is daarbij irrelevant. Het volstaat dat de betrokken leverancier ingevolge de hierboven geschetste liquiditeitsproblematiek niet meer in staat is om de nodige energie aan te kopen of op het net te zetten, om de stabiliteit van het transmissienet ernstig in gevaar te brengen. Dat een eventueel faillissement ook een negatieve impact kan hebben op de klanten van de betrokken leveranciers en tussenpersonen, doet er evenmin afbreuk aan dat een dergelijk faillissement ook een erg ongewenste (en in het geval van grotere volumes, onvermijdelijke) negatieve impact op het transmissienet (en op de bevoorradingszekerheid)

reconnait d'ailleurs elle-même la section de législation du Conseil d'État, le maintien de l'équilibre sur le réseau de transport (Avis Conseil d'État n° 60.616/3 du 4 janvier 2017) et de la sécurité d'approvisionnement (Avis Conseil d'État n° 54.884/3 du 20 janvier 2014) relèvent des compétences fédérales.

Pour éviter une telle déstabilisation du réseau de transport, il est nécessaire d'intervenir, et de le faire avec un régime qui soit identique pour l'ensemble du réseau de transport. En tant que telle, l'intervention, comme mentionné, ne se situe pas au niveau de l'approvisionnement des clients finaux. Elle se situe au niveau où le problème de liquidités identifié se manifeste en premier, c'est-à-dire au niveau des marchés de gros. En prévoyant le mécanisme d'une garantie de l'État, le régime en projet permet aux fournisseurs et intermédiaires concernés de continuer à disposer de liquidités suffisantes pour acheter de l'énergie sur les marchés de gros, assurant ainsi l'équilibre sur le réseau de transport (et la sécurité d'approvisionnement).

Le risque sérieux d'effets en cascade subsiste si des mesures ne sont pas prises au niveau national (puisque une faillite touche non seulement l'entreprise concernée, mais également ses parties contractantes telles que le(s) responsable(s) d'équilibre ou les *shippers*), menaçant finalement l'équilibre du réseau de transport. Etant donné que les entreprises concernées sont pour la plupart actives sur l'ensemble du territoire belge, une action non nationale déplacerait le risque vers (les activités de cette entreprise dans) les autres Régions.

Le gouvernement fédéral est par conséquent compétent pour adopter le régime de garantie visé en vertu de sa compétence en matière de transport par le biais du réseau de transport (article 6, § 1, VII, alinéa 2, c), LSRI).

[...]

Dans le prolongement de la compétence en matière de régulation et de gestion de la demande sur le réseau de transport, le gouvernement fédéral est également compétent, en vertu de l'article 6, § 1, VII, alinéa 2, c), LSRI, lu en combinaison avec l'article 6, § 1, VII, alinéa 2, a), LSRI, pour assurer la sécurité d'approvisionnement en gaz et en électricité.

Contrairement à ce que la section de législation du Conseil d'État semble concevoir dans son avis sur le régime en projet, la sécurité d'approvisionnement ne doit pas être comprise comme la garantie de la fourniture d'électricité et/ou de gaz naturel à un groupe spécifique

zou hebben. Welnu, zoals de afdeling wetgeving van de Raad van State overigens zelf erkent, behoort het vrijwaren van het evenwicht op het transmissienet (Advies Raad van State nr. 60.616/3 van 4 januari 2017) en van de bevoorradingszekerheid (Advies Raad van State nr. 54.884/3 van 20 januari 2014) tot de federale bevoegdheden.

Om een dergelijke destabilisatie van het transmissienet te vermijden is het noodzakelijk om in te grijpen, en wel met een regeling die gelijk is voor het hele transmissienet. De ingreep situeert zich, zoals gezegd, als zodanig niet op het niveau van de leveringen aan de eindafnemers. De ingreep situeert zich op het niveau waar het geïdentificeerde liquiditeitsprobleem zich eerst manifesteert, dat wil zeggen op het niveau van de groothandelsmarkten. Door te voorzien in het mechanisme van een staatswaarborg laat de ontworpen regeling de betrokken leveranciers en tussenpersonen toe om over voldoende liquide middelen te kunnen blijven beschikken om energie aan te kopen op de groothandelsmarkten, zodat het evenwicht op het transmissienet (en de bevoorradingszekerheid) gewaarborgd blijft.

Bij een niet-nationaal optreden blijft er een ernstig risico op cascade-effecten bestaan (een faillissement treft immers niet alleen de betrokken onderneming, maar ook diens contractpartijen zoals evenwichtsverantwoordelijke(n) of shippers), hetgeen finaal het evenwicht op het transmissienet bedreigt. Aangezien de betrokken ondernemingen veelal actief zijn op het volledige Belgische grondgebied, zou bij een niet-nationaal optreden bovendien een risicoverschuiving plaatsvinden naar (de activiteiten van deze onderneming) in de andere gewesten.

De federale overheid is bijgevolg bevoegd om de voorliggende waarborgregeling aan te nemen op grond van haar bevoegdheid inzake het vervoer via het transmissienet (artikel 6, § 1, VII, tweede lid, c), BWHI).

[...]

In het verlengde van de bevoegdheid inzake de balancerings en het vraagbeheer op het transmissienet is de federale overheid op grond van artikel 6, § 1, VII, tweede lid, c) BWHI, in samenhang gelezen met artikel 6, § 1, VII, tweede lid, a), BWHI, ook bevoegd om de bevoorradingszekerheid van gas en elektriciteit te waarborgen.

De bevoorradingszekerheid dient, anders dan de afdeling wetgeving van de Raad van State in zijn advies over de ontworpen regeling schijnt voor ogen te hebben, niet begrepen te worden als het garanderen van de levering van elektriciteit en/of aardgas aan een specifieke

de clients finaux, mais, de manière plus globale, comme (la garantie de) la capacité du réseau national de gaz et d'électricité à pourvoir en toutes circonstances, et particulièrement durant les pics de consommation (surtout en hiver), à la quantité d'énergie nécessaire aux entreprises et aux ménages. Cela requiert (notamment) la disponibilité de volumes suffisants sur le marché de gros. En effet, comme expliqué ci-après, la sécurité d'approvisionnement pourrait être mise à mal si un fournisseur ou un intermédiaire concerné venait à faire faillite. C'est également pour cette raison qu'une faillite d'un fournisseur ou d'un intermédiaire concerné doit absolument être évitée. Le régime contesté y contribue en prévoyant une garantie de l'État pour certains crédits des acteurs concernés du marché.

La Cour constitutionnelle a déjà stipulé explicitement que le gouvernement fédéral était compétent sur base de l'article 6, § 1, VII, alinéa 2, a) et c) LSRI pour prendre part "à la gestion des entreprises et organismes actifs dans les secteurs concernés (...) et à intervenir à cet égard dans l'intérêt de l'approvisionnement énergétique du pays" (Cour constitutionnelle 21 janvier 2016 n° 8/2016). La section de législation du Conseil d'État a également déclaré précédemment que le gouvernement fédéral était compétent pour prévoir "un mécanisme permettant de disposer de suffisamment de capacité de production afin de garantir la sécurité d'approvisionnement pendant les périodes hivernales" (Avis Conseil d'État 54.884/3 du 20 janvier 2014). Selon le Conseil d'État, "cette matière relève des compétences fédérales relatives à la politique énergétique, en particulier les matières réservées mentionnées à l'article 6, § 1, VII, alinéa 2, a) et c) LSRI".

Or, le régime de garantie en projet vise non seulement à assurer l'équilibre du réseau de transport, mais aussi à assurer la sécurité d'approvisionnement pour l'ensemble du pays.

En cas de faillite éventuelle d'un fournisseur ou d'un intermédiaire à la suite du problème de liquidités susmentionné – et de l'effet "boule de neige" qui s'ensuit – il existe un risque réel que la sécurité d'approvisionnement du pays soit mise à mal. En effet, dans un tel scénario, les volumes d'énergie libérés en cas de faillite des fournisseurs opérant sur le marché belge ne seraient pas nécessairement rachetés par d'autres fournisseurs également actifs sur le marché belge. Au contraire, les volumes d'énergie sont actuellement fortement recherchés dans tous les pays européens. Sur un marché aussi hyperconcurrentiel, le risque que de (grands) volumes d'énergie disparaissent du marché belge est donc très élevé. Si cette capacité indisponible est de taille significative, la sécurité d'approvisionnement en tant que telle sera sérieusement menacée. Cette

groupe eindafnemers, maar, meer algemeen, als (het waarborgen van) het vermogen van het nationale gas- en elektriciteitsnet om in alle omstandigheden, vooral tijdens piekperiodes van de vraag (meestal in de winter), te voorzien in de hoeveelheid energie die bedrijven en huishoudens nodig hebben. Dit vereist (onder meer) dat er voldoende volumes op de groothandelsmarkt beschikbaar zijn. Welnu, zoals hierna wordt toegelicht, kan de bevoorradingszekerheid in het gedrang komen wanneer een betrokken leverancier of tussenpersoon failliet zou gaan. Ook om die reden moet een faillissement van een betrokken leverancier of tussenpersoon worden vermeden. De bestreden regeling draagt daartoe bij door in een staatswaarborg voor bepaalde kredieten van de betrokken marktpartijen te voorzien.

Het Grondwettelijk Hof stelde reeds expliciet dat de federale overheid op grond van artikel 6, § 1, VII, tweede lid, a) en c) BWHI bevoegd is om deel te nemen "aan het beheer van de ondernemingen en instellingen welke in de betrokken sectoren actief zijn, (...), en hierbij op te treden in het belang van 's lands energiebevoorrading" (GwH 21 januari 2016, nr. 8/2016). Ook de afdeling wetgeving van de Raad van State stelde eerder al dat de federale overheid bevoegd is om te voorzien "in een mechanisme om voldoende productiecapaciteit ter beschikking te hebben, teneinde de bevoorradingszekerheid tijdens winterperiodes te vrijwaren" (Advies Raad van State 54.884/3 van 20 januari 2014). Dit sluit, volgens de Raad van State, "aan bij de federale bevoegdheden inzake energiebeleid, in het bijzonder de voorbehouden aangelegenheden vermeld in artikel 6, § 1, VII, tweede lid, a en c BWHI".

Welnu, de ontworpen waarborgregeling heeft niet alleen als doelstelling om het evenwicht op het transmissienet te waarborgen, maar ook om de bevoorradingszekerheid voor het gehele land te garanderen.

In geval van een eventueel faillissement van een leverancier of tussenpersoon als gevolg van het hierboven geïdentificeerde liquiditeitsprobleem – en het sneeuwbaaleffect dat dit kan teweegbrengen – is het risico reëel dat de bevoorradingszekerheid van het land zelf in het gedrang zou komen. De volumes energie die vrijkomen indien leveranciers die op de Belgische markt actief zijn, failliet zouden gaan, worden in een dergelijk scenario immers niet per definitie gekocht door andere leveranciers die ook op de Belgische markt actief zijn. Integendeel, in alle Europese landen wordt op dit moment sterk naar volumes energie gezocht. In een dergelijke hyperconcurrentiële markt is het risico zeer groot dat er (grote) volumes energie uit de Belgische markt zouden verdwijnen. Indien deze onbeschikbare capaciteit van aanzienlijke omvang is, komt de bevoorradingszekerheid

problématique se pose surtout pour le gaz. En effet, la faillite éventuelle d'un fournisseur de gaz ou d'un intermédiaire devrait entraîner une diminution des achats de gaz auprès des producteurs de gaz upstream, ce qui réduirait l'approvisionnement physique en gaz naturel de la Belgique ou, dans le pire des cas (en cas d'effet "boule de neige" sur le marché), mènerait à un arrêt complet de l'approvisionnement.

Cela entraîne un risque inacceptable pour la sécurité d'approvisionnement, à plus forte raison durant la période hivernale lorsque la demande d'énergie atteint des sommets. Il convient de souligner, à la lumière de l'avis du Conseil d'État, qu'une éventuelle faillite d'un fournisseur ou d'un intermédiaire se fera sans doute ressentir sur le plan pratique au niveau des clients finaux. Toutefois, dans les conditions de marché actuelles (extrêmement exceptionnelles), cette faillite pourrait déclencher un problème d'approvisionnement sur le marché belge car les volumes de gaz et d'électricité sur ce marché deviennent tout simplement insuffisants, même par le biais d'un autre fournisseur d'électricité ou de gaz encore actif sur le marché belge.

Afin d'éviter un problème d'approvisionnement de cette nature, il faut veiller à ce que les fournisseurs et les intermédiaires puissent utiliser leurs liquidités pour payer les volumes d'énergie contractés, permettant ainsi à ces volumes de rester disponibles sur le marché belge auquel ils sont destinés.

Le risque sérieux d'effets en cascade subsiste si des mesures ne sont pas prises au niveau national, menaçant finalement la sécurité d'approvisionnement.

Dans le prolongement de la compétence en matière de régulation et de gestion de la demande sur le réseau de transport, le gouvernement fédéral est également compétent, en vertu de l'article 6, § 1, VII, alinéa 2, c), LSRI, lu en combinaison avec l'article 6, § 1, VII, alinéa 2, a), LSRI, pour assurer la sécurité d'approvisionnement en gaz et en électricité.

[...]

5. Réaction à l'avis de la section de législation du Conseil d'État

Dans son avis, la section de législation du Conseil d'État reconnaît l'effet positif du régime de garantie en projet sur l'équilibre du réseau de transport et sur la sécurité d'approvisionnement. Toutefois, elle doute que le régime proposé puisse trouver un fondement dans la compétence réservée à l'autorité fédérale relative au transport de l'électricité et du gaz par le réseau de transport. Le lien entre le soutien financier et les

als zodanig ernstig in gevaar. Deze problematiek stelt zich in het bijzonder voor wat betreft gas. Een eventueel faillissement van een gasleverancier of tussenpersoon zou er immers toe leiden dat minder gas wordt aangekocht bij upstream gasproducenten, waardoor de fysieke toevoer van aardgas naar België zal verminderen of, in het slechtste geval (in geval van een sneeuwvalseffect op de markt), zelfs dreigt stil te vallen.

Dit brengt een onaanvaardbaar risico voor de bevoorradingszekerheid met zich mee, a fortiori tijdens de winterperiode wanneer de energievraag piekt. Het mag, in het licht van het advies van de Raad van State, worden benadrukt dat een eventueel faillissement van een leverancier of tussenpersoon zich weliswaar ook praktisch zal laten voelen bij de betrokken eindafnemers, maar dat in de huidige (hoogst uitzonderlijke) marktomstandigheden, dit faillissement een bevoorradingsprobleem op de Belgische markt kan doen ontstaan omdat er op de Belgische markt eenvoudigweg niet voldoende volumes aan elektriciteit of gas meer aanwezig zijn, weze het via een andere leverancier van elektriciteit of aardgas die wel nog op de Belgische markt actief is.

Teneinde een bevoorradingsprobleem van die aard te voorkomen moet ervoor worden gezorgd dat leveranciers en tussenpersonen hun liquide middelen kunnen aanwenden om de gecontracteerde volumes energie te betalen, waardoor deze volumes beschikbaar blijven op de Belgische markt waarvoor ze bestemd zijn.

Bij een niet-nationaal optreden blijft er een ernstig risico op cascade-effecten bestaan, hetgeen finaal de bevoorradingszekerheid bedreigt.

In het verlengde van de bevoegdheid inzake de balanceren en het vraagbeheer op het transmissienet is de federale overheid op grond van artikel 6, § 1, VII, tweede lid, c), BWHI, in samenhang gelezen met artikel 6, § 1, VII, tweede lid, a), BWHI, ook bevoegd om de bevoorradingszekerheid van gas en elektriciteit te waarborgen.

[...]

5. Reactie op het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State

In haar advies erkent de afdeling wetgeving van de Raad van State het gunstige effect van de ontworpen waarborgregeling op het evenwicht op het transmissienet en op de bevoorradingszekerheid. Zij betwijfelt evenwel dat de vooropgestelde regeling haar grondslag kan vinden in de federale voorbehouden bevoegdheid inzake het vervoer van elektriciteit en gas via het transmissienet. Het verband tussen de financiële ondersteuning en de

“grandes infrastructures” visées à l’article 6, § 1er, VII, deuxième alinéa, c), LSRI serait “plutôt indirect”.

Enfin, le Conseil d’État n’exclut toutefois pas que l’autorité fédérale soit compétente pour soutenir financièrement les fournisseurs et intermédiaires. Néanmoins, un tel régime devrait être élagué afin de s’appliquer uniquement aux fournisseurs et intermédiaires actifs sur le réseau de transport. Selon la section de législation, le soutien financier pour les fournisseurs actifs sur le réseau de distribution “afin d’éviter que des problèmes de liquidités ne mettent en danger la fourniture d’énergie aux clients finaux” est une mesure qui relève largement de la compétence des régions.

Cependant, ce n’est pas parce que le régime de garantie en projet est aussi accessible aux fournisseurs et intermédiaires “actifs” (également) sur le réseau de distribution que l’autorité fédérale ne serait pas *ipso facto* compétente pour adopter un régime vis-à-vis de ces personnes. Comme la section de législation du Conseil d’État le souligne elle-même, il faut tenir compte du contenu et de la nature du régime. Or, le contenu et la nature du régime en projet ne sont pas de nature à empiéter sur les compétences régionales. En effet, l’objectif principal du régime n’est pas d’éviter que l’approvisionnement par un certain fournisseur à ses clients finaux soit en danger, comme l’estimait apparemment la section de législation du Conseil d’État. Comme expliqué ci-dessus de manière circonstanciée, le régime de garantie en projet vise à garantir l’équilibre sur le réseau de transport et la sécurité d’approvisionnement. Ces objectifs sont indéniablement liés à (l’exercice) de la compétence réservée à l’autorité fédérale (cf. ci-dessus).

Le critère sur lequel la section de législation basait son analyse, à savoir le fait d’être (ou non) actif sur le réseau de transport ou le réseau de distribution, n’est pas pertinent dans le contexte du présent régime en vue de déterminer du point de vue juridique quelle autorité est compétente pour octroyer une garantie d’État dans ce cas. Indépendamment du fait que de nombreuses entreprises concernées sont également actives sur le réseau de transport, l’utilisation de ce critère fait à tort abstraction du fait que les activités des fournisseurs et intermédiaires actifs sur le réseau de distribution ont bel et bien un impact allant au-delà du réseau de distribution, comme démontré en détails ci-dessus. Constaté qu’un fournisseur ou un intermédiaire est actif sur le réseau de transport ou est (aussi) actif sur le réseau de distribution n’est donc pas déterminant dans le cadre du présent

in artikel 6, § 1, VII, tweede lid, c), BWHI bedoelde “grote infrastructuur” zou “veeleer onrechtstreeks zijn”.

De Raad van State sluit finaal echter niet uit dat de federale overheid bevoegd is voor de financiële ondersteuning van leveranciers en tussenpersonen. Een dergelijke regeling zou echter teruggesnoeid dienen te worden, zodat zij enkel van toepassing is op leveranciers en tussenpersonen die actief zijn op het transmissienet. Volgens de afdeling wetgeving is de financiële ondersteuning van leveranciers die actief zijn op het distributienet “teneinde te vermijden dat door liquiditeitsproblemen de levering van energie aan eindafnemers in het gedrang komt” een maatregel die in belangrijke mate tot de bevoegdheid van de gewesten moet worden gerekend.

Het is echter niet omdat de ontworpen waarborgregeling ook openstaat voor leveranciers en tussenpersonen die (ook) “actief” zijn op het distributienet dat daaruit *ipso facto* zou voortvloeien dat de federale overheid onbevoegd zou zijn om een regeling te treffen ten aanzien van deze personen. Zoals de afdeling wetgeving van de Raad van State zelf opmerkt, moet rekening worden gehouden met de inhoud en de aard van de regeling. Welnu, de inhoud en de aard van de ontworpen regeling is niet van die aard dat daarmee op het bevoegdheidsterrein van de gewesten zou worden getreden. De regeling strekt er immers niet hoofdzakelijk toe te vermijden dat de levering door een welbepaalde leverancier aan zijn eindafnemers in het gedrang komt, zoals de afdeling wetgeving van de Raad van State schijnbaar meende. Zoals hierboven reeds omstandig werd geargumenteed, beoogt de ontworpen waarborgregeling het evenwicht op het transmissienet en de bevoorradingszekerheid te vrijwaren. Deze doelstellingen houden ontegensprekelijk verband met (de uitoefening van) de federale voorbehouden bevoegdheid (cf. *supra*).

Het criterium waarop de afdeling wetgeving haar analyse steunde, zijnde het (al dan niet) actief zijn op het transmissienet *casu quo* distributienet, is in de context van de voorliggende regeling niet relevant om bevoegdheidsrechtelijk te determineren welke overheid in casu een staatwaarborg kan verstrekken. Nog los van het feitelijke gegeven dat velen van de betrokken ondernemingen ook op het transmissienet actief zijn, wordt door het gebruik van dit criterium ten onrechte abstractie gemaakt van het feit dat de activiteiten van leveranciers en tussenpersonen die actief zijn op het distributienet wel degelijk een impact hebben die het distributienet overstijgt, zoals hierboven reeds omstandig aangetoond. De vaststelling of een leverancier of tussenpersoon actief is op het transmissienet of (ook) actief is op het distributienet is in het kader van

régime pour définir (le cas échéant limiter) la portée de la compétence réservée à l'autorité fédérale.

Dans ce sens, dans un avis antérieur n° 60.616/3 du 4 janvier 2017, ayant trait à la problématique de la flexibilité de la demande, le Conseil d'État constatait lui-même: "Les dispositions (...) relèvent (...) de la compétence fédérale pour autant qu'elles concernent des clients finaux qui sont directement raccordés au réseau de transport ou des opérateurs de service de flexibilité qui, en raison de l'importance de leur portefeuille de clients finaux (autres), influencent l'équilibre sur le réseau de transport". Le Conseil ne considérerait donc pas le réseau auquel les clients finaux étaient raccordés, mais l'influence que peuvent avoir les opérateurs de service sur l'équilibre du réseau de transport comme critère juridique afin de délimiter la compétence fédérale par rapport à la compétence régionale.

Comme mentionné, le régime de garantie en projet vise précisément à garantir cet équilibre sur le réseau de transport et la sécurité d'approvisionnement en prévoyant une garantie d'État pertinente au niveau des marchés de gros. Le simple fait que la faillite d'un fournisseur ou d'un intermédiaire ait également un "impact négatif sur les clients des fournisseurs" ne rend aucunement l'autorité fédérale incompétente pour adopter le régime de garantie en projet. En juger autrement amènerait par ailleurs à une situation dans laquelle chacune des trois régions devrait octroyer une garantie financière aux fournisseurs ou intermédiaires actifs sur le réseau de distribution, généralement sur l'ensemble du territoire belge, afin d'atténuer les conséquences précitées du problème de liquidités des entreprises concernées. Comme mentionné, les conséquences des problèmes de liquidités ne se situent pourtant pas au niveau de l'approvisionnement du consommateur final (et du paiement à son fournisseur), mais au niveau des marchés de gros, régulés au niveau national, par ailleurs par l'autorité fédérale. Il ne serait pas cohérent que les contrats conclus par les fournisseurs et intermédiaires concernés sur ces marchés de l'énergie réglementés au niveau fédéral soient (ou non) garantis par, le cas échéant, plusieurs garanties financières particulières octroyées éventuellement par les régions. En outre, si toutes les régions n'interviennent pas en même temps ou de manière identique, le risque de faillite se déplacerait simplement aux (activités de l'entreprise en question dans) les autres régions.

Contrairement à ce que semble penser la section de législation, il ne fallait pas non plus organiser de concertation préalable avec les régions à propos du

de la voorliggende regeling dan ook niet bepalend om de draagwijdte te bepalen (*casu quo* te beperken) van de federale voorbehouden bevoegdheid.

In diezelfde zin, in een eerder advies nr. 60.616/3 van 4 januari 2017, dat betrekking had op de problematiek van de vraagflexibiliteit, stelde de Raad van State overigens zelf: "de (.) bepalingen (...) vallen (...) binnen de federale bevoegdheid voor zover ze betrekking hebben op eindafnemers die rechtstreeks zijn aangesloten op het transmissienet of op dienstverleners van flexibiliteit die, gelet op de omvang van hun portefeuille van (andere) eindafnemers, een invloed hebben op het evenwicht op het transmissienet". De Raad beschouwde dus niet het net waar de eindafnemers op zijn aangesloten, maar wel de invloed die de dienstverlener kan hebben op het evenwicht van het transmissienet als het bevoegdheidsrechtelijk criterium om de federale bevoegdheid af te bakenen ten opzichte van de gewestelijke bevoegdheid.

Zoals gesteld tracht de ontworpen waarborgregeling precies dat evenwicht van het transmissienet en de voorradingszekerheid te waarborgen, door te voorzien in een staatswaarborg die pertinent is op het niveau van de groothandelsmarkten. De loutere omstandigheid dat een faillissement van een leverancier of een tussenpersoon ook een "negatieve impact op de klanten van leveranciers" zou hebben, maakt de federale overheid geenszins onbevoegd om de ontworpen waarborgregeling aan te nemen. Hier anders over oordelen zou overigens dwingen tot een situatie waarin elk van de drie gewesten een financiële waarborg zou moeten verstrekken aan leveranciers of tussenpersonen die actief zijn op het distributienet, veelal op het gehele Belgische grondgebied, om de hierboven geïdentificeerde gevolgen van het liquiditeitsprobleem van de betrokken ondernemingen te ondervangen. Zoals gezegd, situeren de gevolgen van dat liquiditeitsprobleem zich nochtans niet op het niveau de levering aan de eindconsument (en diens betalingen aan zijn leverancier), maar op het niveau van de groothandelsmarkten, die nationaal gereguleerd zijn, bovendien door de federale overheid. Het zou niet coherent zijn dat de contracten die door de betrokken leveranciers en tussenpersonen op deze federaal gereguleerde energiemarkten afsluiten, gewaarborgd zouden worden (of niet) door desgevallend meerdere, afzonderlijke financiële waarborgen die, eventueel, door de gewesten worden verstrekt. Bovendien zou bij een dergelijk niet-gelijktijdig of niet-identiek optreden van alle gewesten het risico op faillissement gewoon verschuiven naar (de activiteiten van de betrokken onderneming in) de andere gewesten.

In tegenstelling tot wat de afdeling wetgeving lijkt aan te nemen, diende er ook geen voorafgaand overleg te worden gepleegd met de gewesten over de ontworpen

régime en projet. Vu ce qui précède, il est en effet clair que le régime de garantie en projet se base sur une compétence reprise à l'article 6, § 1er, VII LSRI qui est expressément réservée à l'autorité fédérale. Il ne s'agit donc pas d'une "mesure au sujet de la politique de l'énergie, en dehors des compétences énumérées au § 1er, VII" visée dans l'article 6, § 3, 2°, LSRI.

Il n'est pas non plus question d'un régime relatif aux grands axes de la politique énergétique au sens de l'article 6, § 3, 3° LSRI. Il découle de la jurisprudence de la Cour constitutionnelle que les mesures n'ayant aucun impact structurel sur (la gestion du) réseau de transport ou sur la sécurité d'approvisionnement ne sont pas concernées (CC 8 juillet 2010, n° 84/2010). Le régime de garantie en projet n'a aucune portée structurelle: il s'agit en effet d'un régime qui est fortement limité aussi bien au niveau du sujet qu'au niveau de la durée. De même, aucun nouveau choix politique n'a été réalisé. Le régime en projet vise uniquement à résoudre les problèmes de liquidités très aigus que rencontrent actuellement les fournisseurs et les intermédiaires d'électricité et de gaz à la suite d'une crise énergétique tout aussi aiguë résultant d'un grave conflit international. Il s'applique uniquement aux fournisseurs ou intermédiaires qui répondent aux conditions de l'arrêté en projet, et ce seulement durant la période restreinte pendant laquelle la garantie d'État peut être octroyée (à savoir jusqu'au 31 mars 2023 au plus tard). Il ne s'agit donc pas d'une mesure définissant "les grands axes de la politique énergétique nationale". L'obligation de concertation visée à l'article 6, § 3, 2° et 3° LSRI ne s'applique pas.

De toute façon, une concertation a eu lieu avec les représentants des ministres régionaux de l'énergie. Ils ont confirmé qu'ils n'avaient aucune objection à cette intervention fédérale.

6. Compétences implicites

En outre, il convient de noter que la section de législation du Conseil d'État n'a pas non plus exclu d'avoir recours aux compétences implicites. Elle estimait par ailleurs déjà qu'il pouvait "se concevoir que l'on puisse se prévaloir de compétences implicites s'il est démontré que la disposition en projet est nécessaire pour exercer la compétence réservée [à l'autorité fédérale relative "aux grandes infrastructures de stockage; au transport et à la production de l'énergie"] (Avis du Conseil d'État 57.210/3 du 3 avril 2015).

Or, même s'il est supposé que le régime en projet ne puisse pas entièrement s'inscrire dans la compétence réservée à l'autorité fédérale "relative aux grandes infrastructures de stockage; au transport et à la production

regeling. Gelet op wat voorafgaat, is het immers duidelijk dat de ontworpen waarborgregeling steunt op een bevoegdheid vervat in artikel 6, § 1, VII BWHI die uitdrukkelijk werd voorbehouden aan de federale overheid. Het gaat dus niet om "een maatregel op het gebied van het energiebeleid, buiten de bevoegdheden opgesomd in § 1, VII," als bedoeld in artikel 6, § 3, 2°, BWHI.

Er is evenmin sprake van een regeling die betrekking heeft op de grote lijnen van het energiebeleid in de zin van artikel 6, § 3, 3° BWHI. Uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof vloeit voort dat maatregelen die geen structurele weerslag hebben op (het beheer van) het transmissienet of op de bevoorradingszekerheid hier niet onder vallen (GwH 8 juli 2010, nr. 84/2010). De ontworpen waarborgregeling heeft geen structurele draagwijdte: het gaat namelijk om een regeling die zowel qua voorwerp als qua tijdsduur sterk beperkt wordt. Evenmin worden er nieuwe beleidskeuzes gemaakt. De ontworpen regeling wil enkel het zeer acute liquiditeitsprobleem verhelpen waar de leveranciers en tussenpersonen van elektriciteit en gas momenteel mee geconfronteerd worden naar aanleiding van een al even acute energiecrisis ten gevolge van een eveneens acuut internationaal conflict. Zij is enkel van toepassing op de leveranciers of tussenpersonen die voldoen aan de voorwaarden van het ontworpen besluit, en dit slechts gedurende de beperkte periode wanneer de staatswaarborg kan worden verleend (i.e. tot uiterlijk 31 maart 2023). Het gaat dus niet om een maatregel die "de grote lijnen van het nationaal energiebeleid" bepaalt. De overlegverplichting uit artikel 6, § 3, 2° en 3° BWHI is niet van toepassing.

In ieder geval werd overleg gehouden met de vertegenwoordigers van de gewestelijke ministers van energie. Zij hebben bevestigd geen bezwaren te hebben tegen dit federale optreden.

6. Impliciete bevoegdheden

Ten overvloede wordt nog opgemerkt dat de afdeling wetgeving van de Raad van State evenmin heeft uitgesloten dat op de impliciete bevoegdheden een beroep wordt gedaan. Zij aanvaardde overigens eerder al dat het "denkbaar [is] dat een beroep kan worden gedaan op de impliciete bevoegdheden, indien zou worden aangetoond dat de ontworpen bepaling noodzakelijk is om [de federale voorbehouden bevoegdheid inzake "de grote infrastructuur voor de stockering; het vervoer en de productie van energie"] uit te oefenen" (Advies van Raad van State 57.210/3 van 3 april 2015).

Welnu, zelfs als zou aangenomen worden dat de ontworpen regeling niet volledig kan worden ingepast binnen de federale voorbehouden bevoegdheid "inzake "de grote infrastructuur voor de stockering; het vervoer

de l'énergie", ce qui n'est pas le cas, il faut conclure, à la lumière de ce qui précède, que le régime en projet peut être adopté en vertu des compétences implicites. Il est en effet évident (i) que le régime en projet peut être jugé nécessaire pour l'exercice d'une compétence fédérale propre (réservée), (ii) que la matière régionale en question se prête à une réglementation différenciée et (iii) que l'intervention de l'autorité fédérale a uniquement un impact marginal sur (l'exercice des) compétences régionales concernées.

Le régime en projet est en effet nécessaire à l'exercice des compétences réservées à l'autorité fédérale en matière de politique énergétique. Par ailleurs, l'appréciation du critère de nécessité est avant tout une question d'opportunité. Le critère pertinent est par conséquent de savoir s'il n'était pas manifestement inexact de considérer qu'il était nécessaire pour exercer une compétence propre d'adopter également des dispositions relatives à une matière relevant de la compétence d'une autre autorité (CC 19 décembre 2002, n° 189/2002, B.7 et CC 30 avril 2003, n° 49/2003, B.8.3 ainsi que l'avis du Conseil d'État 58.510/3 du 18 décembre 2015). Dans ce cadre, il peut même suffire que la mise à disposition de moyens financiers à certaines institutions (qui dépendent ou non d'une autre autorité) contribue à l'exercice de la compétence propre (CC 4 mars 2021, n° 38/2021, B.12.3).

La nécessité concrète de prévoir un soutien financier par l'octroi d'une garantie d'État aux fournisseurs et intermédiaires découle dans ce cas de la menace imminente qui pèse sur la stabilité du réseau de transport et la sécurité d'approvisionnement si un fournisseur ou intermédiaire venait à se trouver en situation de faillite s'il ne peut pas bénéficier du régime de garantie en projet.

En outre, la matière réglementée (à savoir une garantie publique pour les fournisseurs d'énergie et les intermédiaires) se prête à une réglementation différenciée. La section de législation du Conseil d'État note d'ailleurs dans son avis que les fournisseurs et intermédiaires sont en règle générale actifs dans plusieurs régions et qu'ils doivent déjà tenir compte de "la diversité des réglementations dans ces différentes régions". Actuellement, il n'existe aucun régime de garantie régional similaire, mais le régime en projet ne fait aucunement obstacle à un régime régional pour autant que celui-ci s'inscrive dans les compétences régionales.

en de produktie van energie", quod non, dan dient in het licht van wat voorafgaat te worden besloten dat de ontworpen regeling kan worden aangenomen op grond van de impliciete bevoegdheden. Het is immers evident (i) dat de ontworpen regeling noodzakelijk kan worden geacht voor de uitoefening van een eigen (voorbehouden) federale bevoegdheid, (ii) dat de betreden gewestaangelegenheid zich tot een gedifferentieerde regeling leent en (iii) dat het optreden van de federale overheid slechts een marginale weerslag heeft op (de uitoefening van) de betrokken gewestbevoegdheid.

De ontworpen regeling is immers noodzakelijk voor de uitoefening van de voorbehouden federale bevoegdheden op het vlak van het energiebeleid. Overigens is de beoordeling van de noodzakelijkheidsvereiste in de eerste plaats een opportuiniteitskwestie. De relevante toets is bijgevolg of het niet kennelijk onjuist was om te oordelen dat het voor de uitoefening van een eigen bevoegdheid noodzakelijk was om ook bepalingen aan te nemen die kaderen binnen een aangelegenheid die behoort tot de bevoegdheid van een andere overheid (GwH 19 december 2002, nr. 189/2002, B.7 en GwH 30 april 2003, nr. 49/2003, B.8.3. In dezelfde zin Adv. RvS 58.510/3 van 18 december 2015). Het kan daarbij zelfs volstaan dat het ter beschikking stellen van financiële middelen aan bepaalde instellingen (die al dan niet afhangen van een andere overheid) bijdraagt aan de uitoefening van de eigen bevoegdheden (GwH 4 maart 2021, nr. 38/2021, B.12.3).

De concrete noodzaak om te voorzien in een financiële ondersteuning door middel van het verlenen van een staatwaarborg aan leveranciers en tussenpersonen vloeit in casu voort uit de imminente bedreiging van de stabiliteit van het transmissienet en de bevoorradingszekerheid indien een leverancier of tussenpersoon zich in een toestand van faillissement zou bevinden, wanneer hij niet van de ontworpen waarborgregeling gebruik zou kunnen maken.

Daarnaast leent de geregelde aangelegenheid (*id est* een overheidsgarantie voor energieleveranciers en tussenpersonen) zich tot een gedifferentieerde regeling. De afdeling wetgeving van de Raad van State merkt in haar advies overigens zelf op dat leveranciers en tussenpersonen in de regel actief zijn in meerdere gewesten en zij nu reeds rekening moeten houden "met de verscheidenheid in regelgeving van die verschillende gewesten". Op heden bestaat er geen gelijkaardige gewestelijke waarborgregeling, maar de ontworpen regeling staat een gewestelijke regeling, voor zover die binnen de gewestbevoegdheden ingepast kan worden, geenszins in de weg.

Enfin, l'impact des dispositions concernées sur les éventuelles compétences régionales est également marginal étant donné que le régime en projet s'applique uniquement aux fournisseurs ou intermédiaires qui répondent aux conditions de l'arrêté en projet, et ce seulement durant la période restreinte pendant laquelle la garantie d'État peut être octroyée (à savoir jusqu'au 31 mars 2023 au plus tard).

Il n'est pas non plus établi que le régime de garantie en projet empêcherait ou compliquerait d'une quelconque manière l'exercice des compétences régionales. Certainement pas dans l'hypothèse en cause ici, à savoir qu'il y aurait une base juridique pour un régime régional similaire, l'existence du régime en projet n'empêche nullement les régions, conjointement ou séparément, de mettre en place un régime de garantie régional pour (certains) fournisseurs d'électricité et de gaz naturel et éventuellement aussi pour certains intermédiaires.”.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 1er

L'article 1er précise que le projet de loi relève de l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

L'article 2, alinéa 1er confirme l'arrêté royal du 24 avril 2022 portant modification de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises de gaz naturel et les règles d'intervention pour leur prise en charge et l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises d'électricité et les règles d'intervention pour leur prise en charge, avec effet au 19 mai 2022, date de son entrée en vigueur.

L'article 2, alinéa 2, confirme l'arrêté royal du 18 septembre 2022 avec effet au 14 octobre 2022, date de son entrée en vigueur.

L'article 2, alinéa 3, prévoit une autorisation au Roi pour modifier, compléter, remplacer ou abroger les dispositions de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises de gaz naturel et les règles d'intervention pour leur prise en charge et de l'arrêté

Tot slot is ook de weerslag van de betrokken bepalingen op de eventuele gewestelijke bevoegdheden marginaal, nu de ontworpen regeling enkel van toepassing is op de leveranciers of tussenpersonen die voldoen aan de voorwaarden van het ontworpen besluit, en dit slechts gedurende de beperkte periode waarin de staatswaarborg kan worden verleend (i.e. tot uiterlijk 31 maart 2023).

Evenmin is het zo dat de ontworpen waarborgregeling de uitoefening van de bevoegdheden van de gewesten op enigerlei wijze zou verhinderen of bemoeilijken. Zeker niet in de hypothese die hier aan de orde is, nl. dat er voor een dergelijke gewestelijke regeling een bevoegdheidsrechtelijke grondslag zou bestaan, belet het bestaan van de ontworpen regeling hoegenaamd niet dat de gewesten, gezamenlijk of elk wat hen betreft, een gewestelijke waarborgregeling uitwerken voor (bepaal) de leveranciers van elektriciteit en aardgas en eventueel ook voor bepaalde tussenpersonen.”.

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Artikel 1 preciseert dat het wetsontwerp valt onder artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 2, eerste lid bekrachtigt het koninklijk besluit van 24 april 2022 tot wijziging van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de aardgasondernemingen en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan en het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de elektriciteitsbedrijven en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan, met ingang van 19 mei 2022, de dag van zijn inwerkingtreding.

Artikel 2, tweede lid, bekrachtigt het koninklijk besluit van 18 september 2022, met ingang van 14 oktober 2022, de dag van zijn inwerkingtreding.

Artikel 2, derde lid, voorziet in een machtiging aan de Koning om de bepalingen van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de aardgasondernemingen en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan en

royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises d'électricité et les règles d'intervention pour leur prise en charge, confirmées par la loi.

Art. 3

L'article 3, alinéa 1er confirme l'arrêté royal du 24 avril 2022 portant la prolongation de l'extension des prix maximaux pour les clients protégés résidentiels aux bénéficiaires de l'intervention majorée jusqu'au 1er octobre 2022, avec effet au 30 juin 2022, date de son entrée en vigueur.

L'article 3, alinéa 2, confirme l'arrêté royal du 13 août 2022 avec effet au 30 septembre 2022, date de son entrée en vigueur.

L'article 3, alinéa 3, confirme l'arrêté royal du 28 octobre 2022 avec effet au 31 décembre 2022, date de son entrée en vigueur.

L'article 3, alinéa 4, prévoit une autorisation au Roi pour modifier, compléter, remplacer ou abroger les dispositions de l'article 10, alinéa 2, de l'arrêté royal du 28 janvier 2021 complétant la liste des clients protégés résidentiels visée à l'article 15/10, § 2/2, alinéa 1er, de la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations et à l'article 20, § 2/1 alinéa 1er, de la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité et portant modification de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises de gaz naturel et les règles d'intervention pour leur prise en charge ainsi que de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises d'électricité et les règles d'intervention pour leur prise en charge, confirmées par la loi.

Art. 4

L'article 4, alinéa 1er, confirme l'arrêté royal du 6 juin 2022 avec effet au 26 juin 2022, date de son entrée en vigueur.

L'article 4, alinéa 2, prévoit une autorisation au Roi pour modifier, compléter, remplacer ou abroger les

van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de elektriciteitsbedrijven en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan, bekrachtigd bij wet, te wijzigen, aan te vullen, te vervangen en op te heffen.

Art. 3

Artikel 3, eerste lid bekrachtigt het koninklijk besluit van 24 april 2022 houdende de verlenging van de uitbreiding van de maximumprijzen voor de beschermde residentiële afnemers tot personen met een recht op verhoogde verzekeringstegemoetkoming tot 1 oktober 2022, met ingang van 30 juni 2022, de dag van zijn inwerkingtreding.

Artikel 3, tweede lid, bekrachtigt het koninklijk besluit van 13 augustus 2022, met ingang van 30 september 2022, de dag van zijn inwerkingtreding.

Artikel 3, derde lid, bekrachtigt het koninklijk besluit van 28 oktober 2022, met ingang van 31 december 2022, de dag van zijn inwerkingtreding.

Artikel 3, vierde lid, voorziet in een machtiging aan de Koning om de bepalingen van artikel 10, tweede lid, van het koninklijk besluit van 28 januari 2021 tot aanvulling van de lijst beschermde residentiële afnemers bedoeld in artikel 15/10, § 2/2, eerste lid, van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen en in artikel 20, § 2/1, eerste lid, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en tot wijziging van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de aardgasondernemingen en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan en het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de elektriciteitsbedrijven en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan, bekrachtigd bij wet, te wijzigen, aan te vullen, te vervangen en op te heffen.

Art. 4

Artikel 4, eerste lid, bekrachtigt het koninklijk besluit van 6 juni 2022 met ingang van 26 juni 2022, de dag van zijn inwerkingtreding.

Artikel 4, tweede lid, voorziet in een machtiging aan de Koning om de bepalingen van het koninklijk besluit

dispositions de l'arrêté royal du 6 juin 2022 fixant les règles de détermination du coût réel net pour les entreprises fournissant de la chaleur à des clients résidentiels protégés au moyen de réseaux de distribution de chaleur à distance, et de leur intervention pour sa prise en charge, confirmées par la loi.

Art. 5

L'article 5, alinéa 1er confirme l'arrêté royal du 9 octobre 2022 avec effet au 15 décembre 2021, date de son entrée en vigueur.

Art. 6

L'article 6, alinéa 1er confirme l'arrêté royal du 26 octobre 2022 avec effet au 31 octobre 2022, date de son entrée en vigueur.

L'article 6, alinéa 2, vise à respecter l'engagement pris par les autorités belges dans le cadre de la décision positive d'aide d'État de la Commission européenne du 28 octobre 2022 intitulée "*State Aid SA.104585 (2022/N) – Belgium, TCF: State guarantee for natural gas and electricity suppliers and intermediaries*", dans le cadre de laquelle dans le dossier de notification il a été répondu positivement à l'affirmation suivante: "Les autorités de l'État membre s'engagent à suspendre l'octroi et/ou le versement de l'aide notifiée si le bénéficiaire dispose encore d'une aide illégale antérieure déclarée incompatible par une décision de la Commission (soit en tant qu'aide individuelle, soit en tant qu'aide dans le cadre d'un régime d'aides), jusqu'à ce que ce bénéficiaire ait remboursé ou versé sur un compte bloqué le montant total de l'aide illégale et incompatible, majoré des intérêts de récupération."

L'article 6, alinéa 3, prévoit une autorisation au Roi pour modifier, remplacer ou abroger les dispositions de l'arrêté royal du 26 octobre 2022 portant la création d'un mécanisme de garantie de l'État pour certains crédits contractés par les fournisseurs et intermédiaires de gaz naturel et d'électricité suite à la crise énergétique, confirmées et modifiées par cette loi.

van 6 juni 2022 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de werkelijke nettokosten voor de ondernemingen die warmte door middel van netten voor warmtevoorziening op afstand leveren aan residentiële beschermde afnemers en van hun betrokkenheid bij de tenlasteneming, bekrachtigd bij wet, te wijzigen, aan te vullen, te vervangen en op te heffen.

Art. 5

Artikel 5 bekrachtigt het koninklijk besluit van 9 oktober 2022 met ingang van 15 december 2022, de dag van zijn inwerkingtreding.

Art. 6

Artikel 6, eerste lid, bekrachtigt het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 met ingang van 31 oktober 2022, de dag van zijn inwerkingtreding.

Middels artikel 6, tweede lid, wordt beoogd te voldoen aan de toezegging die werd gedaan door de Belgische overheid in het kader van de positieve staatssteunbeslissing van de Europese Commissie van 28 oktober 2022 met als titel "*State Aid SA.104585 (2022/N) – Belgium, TCF: State guarantee for natural gas and electricity suppliers and intermediaries*", in het kader waarvan in het aanmeldingsdossier bevestigend werd geantwoord op volgende stelling: "De autoriteiten van de lidstaat verbinden zich ertoe om de toekenning en/of betaling van de aangemelde steun op te schorten indien de begunstigde nog steeds de beschikking heeft over eerdere, onrechtmatige steun die door een besluit van de Commissie onverenigbaar is verklaard (hetzij als individuele steun of als steun in het kader van een steunregeling), totdat die begunstigde het totale bedrag aan onrechtmatige en onverenigbare steun, vermeerderd met terugvorderingsrente, heeft terugbetaald of op een geblokkeerde rekening heeft gestort."

Artikel 6, derde lid, voorziet een machtiging aan de Koning om de bepalingen van het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 tot instelling van een mechanisme van staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit ten gevolge van de energiecrisis, bekrachtigd en gewijzigd bij deze wet, te wijzigen, aan te vullen, te vervangen en op te heffen.

Art. 7

L'article 7 organise l'entrée en vigueur du projet de loi.

Le ministre de l'Économie,

Pierre-Yves Dermagne

La ministre de l'Énergie,

Tinne Van der Straeten

Art. 7

Artikel 7 voorziet de inwerkingtreding van het wetsontwerp.

De minister van Economie,

Pierre-Yves Dermagne

De minister van Energie,

Tinne Van der Straeten

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l'avis du Conseil d'État

Avant-projet de loi portant confirmation de huit arrêtés royaux sur l'énergie et portant la modification de l'arrêté royal du 26 octobre 2022 portant la création d'un mécanisme de garantie de l'État pour certains crédits contractés par les fournisseurs et intermédiaires de gaz naturel et d'électricité suite à la crise énergétique

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2. L'arrêté royal du 24 avril 2022 portant modification de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises de gaz naturel et les règles d'intervention pour leur prise en charge et l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises d'électricité et les règles d'intervention pour leur prise en charge, est confirmé avec effet au 19 mai 2022, date de son entrée en vigueur.

L'arrêté royal du 18 septembre 2022 portant modification de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises de gaz naturel et les règles d'intervention pour leur prise en charge et de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises d'électricité et les règles d'intervention pour leur prise en charge, est confirmé avec effet au 14 octobre 2022, date de son entrée en vigueur.

Le Roi peut, modifier, compléter, remplacer ou abroger les dispositions de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises de gaz naturel et les règles d'intervention pour leur prise en charge et de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises d'électricité et les règles d'intervention pour leur prise en charge, confirmées par la loi.

Art. 3. L'arrêté royal du 24 avril 2022 portant la prolongation de l'extension des prix maximaux pour les clients protégés résidentiels aux bénéficiaires de l'intervention majorée jusqu'au 1er octobre 2022, est confirmé avec effet au 30 juin 2022, date de son entrée en vigueur.

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet tot bekrachtiging van acht koninklijke besluiten inzake energie en tot wijziging van het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 tot instelling van een mechanisme van staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit ten gevolge van de energiecrisis

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2. Het koninklijk besluit van 24 april 2022 tot wijziging van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de aardgasondernemingen en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan en het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de elektriciteitsbedrijven en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan, wordt bekrachtigd met ingang van 19 mei 2022, de dag van zijn inwerkingtreding.

Het koninklijk besluit van 18 september 2022 tot wijziging van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de aardgasondernemingen en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan en van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de elektriciteitsbedrijven en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan, wordt bekrachtigd met ingang van 14 oktober 2022, de dag van zijn inwerkingtreding.

De Koning kan de bepalingen van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de aardgasondernemingen en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan en van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de elektriciteitsbedrijven en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan, bekrachtigd bij wet, wijzigen, aanvullen, vervangen en opheffen.

Art. 3. Het koninklijk besluit van 24 april 2022 houdende de verlenging van de uitbreiding van de maximprijzen voor de beschermde residentiële afnemers tot personen met een recht op verhoogde verzekeringstegemoetkoming tot 1 oktober 2022, wordt bekrachtigd met ingang van 30 juni 2022, de dag van zijn inwerkingtreding.

L'arrêté royal du 13 août 2022 portant la prolongation de l'extension des prix maximaux pour les clients protégés résidentiels aux bénéficiaires de l'intervention majorée jusqu'au 1 janvier 2023, est confirmé avec effet au 30 septembre 2022, date de son entrée en vigueur.

L'arrêté royal du 28 octobre 2022 portant la prolongation de l'extension des prix maximaux pour les clients protégés résidentiels aux bénéficiaires de l'intervention majorée jusqu'au 1er avril 2023, est confirmé avec effet au 31 décembre 2022, date de son entrée en vigueur.

Le Roi peut, modifier, compléter, remplacer ou abroger les dispositions de l'article 10, alinéa 2, de l'arrêté royal du 28 janvier 2021 complétant la liste des clients protégés résidentiels visée à l'article 15/10, § 2/2, alinéa 1er, de la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations et à l'article 20, § 2/1 alinéa 1er, de la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité et portant modification de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises de gaz naturel et les règles d'intervention pour leur prise en charge ainsi que de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises d'électricité et les règles d'intervention pour leur prise en charge, confirmées par la loi.

Art. 4. L'arrêté royal du 6 juin 2022 fixant les règles de détermination du coût réel net pour les entreprises fournissant de la chaleur à des clients résidentiels protégés au moyen de réseaux de distribution de chaleur à distance, et de leur intervention pour sa prise en charge, est confirmé avec effet au 26 juin 2022, date de son entrée en vigueur.

Le Roi peut, modifier, compléter, remplacer ou abroger les dispositions de l'arrêté royal du 6 juin 2022 fixant les règles de détermination du coût réel net pour les entreprises fournissant de la chaleur à des clients résidentiels protégés au moyen de réseaux de distribution de chaleur à distance, et de leur intervention pour sa prise en charge, confirmées par la loi.

Art. 5. L'arrêté royal du 9 octobre 2022 fixant pour l'année 2022 le montant de la contribution de répartition visée à l'article 14, § 8, alinéa 16, de la loi du 11 avril 2003 sur la contribution de répartition, est confirmé avec effet au 15 décembre 2022, date de son entrée en vigueur.

Art. 6. L'arrêté royal du 26 octobre 2022 portant la création d'un mécanisme de garantie de l'État pour certains crédits contractés par les fournisseurs et intermédiaires de gaz naturel et d'électricité suite à la crise énergétique, est confirmé avec effet au 31 octobre 2022, date de son entrée en vigueur.

Het koninklijk besluit van 13 augustus 2022 houdende de verlenging van de uitbreiding van de maximumprijzen voor de beschermde residentiële afnemers tot personen met een recht op verhoogde verzekeringstegemoetkoming tot 1 januari 2023, wordt bekrachtigd met ingang van 30 september 2022, de dag van zijn inwerkingtreding.

Het koninklijk besluit van 28 oktober 2022 houdende de verlenging van de uitbreiding van de maximumprijzen voor de beschermde residentiële afnemers tot personen met een recht op verhoogde verzekeringstegemoetkoming tot 1 april 2023, wordt bekrachtigd met ingang van 31 december 2022, de dag van zijn inwerkingtreding.

De Koning kan de bepalingen van artikel 10, tweede lid, van het koninklijk besluit van 28 januari 2021 tot aanvulling van de lijst beschermde residentiële afnemers bedoeld in artikel 15/10, § 2/2, eerste lid, van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen en in artikel 20, § 2/1, eerste lid, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en tot wijziging van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de aardgasondernemingen en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan en het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de elektriciteitsbedrijven en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan, bekrachtigd bij wet, wijzigen, aanvullen, vervangen en opheffen.

Art. 4. Het koninklijk besluit van 6 juni 2022 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de werkelijke nettokosten voor de ondernemingen die warmte door middel van netten voor warmtevoorziening op afstand leveren aan residentiële beschermde afnemers en van hun betrokkenheid bij de tenlasteneming, wordt bekrachtigd met ingang van 26 juni 2022, de dag van zijn inwerkingtreding.

De Koning kan de bepalingen van het koninklijk besluit van 6 juni 2022 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de werkelijke nettokosten voor de ondernemingen die warmte door middel van netten voor warmtevoorziening op afstand leveren aan residentiële beschermde afnemers en van hun betrokkenheid bij de tenlasteneming, bekrachtigd bij wet, wijzigen, aanvullen, vervangen en opheffen.

Art. 5. Het koninklijk besluit van 9 oktober 2022 tot vaststelling voor het jaar 2022 van het bedrag van de repartitiebijdrage bedoeld in artikel 14, § 8, zestiende lid, van de wet van 11 april 2003 op de repartitiebijdrage, wordt bekrachtigd met ingang van 15 december 2022, de dag van zijn inwerkingtreding.

Art. 6. Het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 tot instelling van een mechanisme van staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit ten gevolge van de energiecrisis, wordt bekrachtigd met ingang van 31 oktober 2022, de dag van zijn inwerkingtreding.

L'article 3 de l'arrêté royal du 26 octobre 2022 portant la création d'un mécanisme de garantie de l'État pour certains crédits contractés par les fournisseurs et intermédiaires de gaz naturel et d'électricité suite à la crise énergétique, est complété par le 10°, rédigé comme suit:

“10° L'emprunteur demandeur ne fait pas l'objet d'une procédure de recouvrement de l'aide accordée en vertu du droit européen ou national.”.

Le Roi peut, modifier, compléter, remplacer ou abroger les dispositions de l'arrêté royal du 26 octobre 2022 portant la création d'un mécanisme de garantie de l'État pour certains crédits contractés par les fournisseurs et intermédiaires de gaz naturel et d'électricité suite à la crise énergétique, confirmées par la loi.

Art. 7. La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

Artikel 3 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 tot instelling van een mechanisme van staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit ten gevolge van de energiecrisis, wordt aangevuld met de bepaling onder 10°, luidende:

“10° De aanvragende kredietnemer maakt niet het voorwerp uit van een procedure naar Europees of nationaal recht voor de terugvordering van verleende steun.”.

De Koning kan de bepalingen van het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 tot instelling van een mechanisme van staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit ten gevolge van de energiecrisis, bekrachtigd bij wet, wijzigen, aanvullen, vervangen en opheffen.

Art. 7. Deze wet treedt in werking de dag waarop ze in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

Avant-projet de loi portant confirmation de huit arrêtés royaux sur l'énergie et portant la modification de l'arrêté royal du 26 octobre 2022 portant la création d'un mécanisme de garantie de l'Etat pour certains crédits contractés par les fournisseurs et intermédiaires de gaz naturel et d'électricité suite à la crise énergétique - (v54) - 02/12/2022 09:38

Analyse d'impact intégrée

Fiche signalétique

A. Auteur

Membre du Gouvernement compétent

La Ministre de l'Énergie, Mme Van der Straeten

Contact cellule stratégique

Nom : Bram De Wispelaere

E-mail : bram.dewispelaere@vanderstraeten.belgium.be

Téléphone : +3222777041

Administration

Service public fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie - Direction Générale Energie

Contact administration

Nom : Nancy Mahieu

E-mail : Nancy.Mahieu@economie.fgov.be

Téléphone : +3222778287

B. Projet

Titre de la réglementation

Avant-projet de loi portant confirmation de huit arrêtés royaux sur l'énergie et portant la modification de l'arrêté royal du 26 octobre 2022 portant la création d'un mécanisme de garantie de l'Etat pour certains crédits contractés par les fournisseurs et intermédiaires de gaz naturel et d'électricité suite à la crise énergétique

Avant-projet de loi portant confirmation de huit arrêtés royaux sur l'énergie et portant la modification de l'arrêté royal du 26 octobre 2022 portant la création d'un mécanisme de garantie de l'Etat pour certains crédits contractés par les fournisseurs et intermédiaires de gaz naturel et d'électricité suite à la crise énergétique - (v54) - 02/12/2022 09:38

Description succincte du projet de réglementation en mentionnant l'origine réglementaire (traités, directive, accord de coopération, actualité, ...), les objectifs poursuivis et la mise en œuvre.

Le présent projet de loi vise la confirmation des arrêtés royaux sur l'énergie suivant :

- 1) l'arrêté royal du 24 avril 2022 portant modification de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises de gaz naturel et les règles d'intervention pour leur prise en charge et l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises d'électricité et les règles d'intervention pour leur prise en charge;
- 2) l'arrêté royal du 24 avril 2022 portant la prolongation de l'extension des prix maximaux pour les clients protégés résidentiels aux bénéficiaires de l'intervention majorée jusqu'au 1er octobre 2022;
- 3) l'arrêté royal du 6 juin 2022 fixant les règles de détermination du coût réel net pour les entreprises fournissant de la chaleur à des clients résidentiels protégés au moyen de réseaux de distribution de chaleur à distance, et de leur intervention pour sa prise en charge ;
- 4) l'arrêté royal du 13 août 2022 portant la prolongation de l'extension des prix maximaux pour les clients protégés résidentiels aux bénéficiaires de l'intervention majorée jusqu'au 1 janvier 2023;
- 5) l'arrêté royal du 18 septembre 2022 portant modification de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises de gaz naturel et les règles d'intervention pour leur prise en charge et de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises d'électricité et les règles d'intervention pour leur prise en charge;
- 6) l'arrêté royal du 9 octobre 2022 fixant pour l'année 2022 le montant de la contribution de répartition visée à l'article 14, § 8, alinéa 16, de la loi du 11 avril 2003 sur la contribution de répartition ;
- 7) l'arrêté royal du 26 octobre 2022 portant la création d'un mécanisme de garantie de l'Etat pour certains crédits contractés par les fournisseurs et intermédiaires de gaz naturel et d'électricité suite à la crise énergétique ;
- 8) l'arrêté royal du 28 octobre 2022 portant la prolongation de l'extension des prix maximaux pour les clients protégés résidentiels aux bénéficiaires de l'intervention majorée jusqu'au 1er avril 2023.

En outre, le présent projet de loi prévoit également une modification de l'arrêté royal visé au point 8 dont la ratification est envisagée par le présent projet de loi.

Analyses d'impact déjà réalisées :

☐ Oui ☒ Non

C. Consultations sur le projet de réglementation

Consultation obligatoire, facultative ou informelle

avis IF

D. Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact

Statistiques, documents, institutions et personnes de référence

/

Avant-projet de loi portant confirmation de huit arrêtés royaux sur l'énergie et portant la modification de l'arrêté royal du 26 octobre 2022 portant la création d'un mécanisme de garantie de l'Etat pour certains crédits contractés par les fournisseurs et intermédiaires de gaz naturel et d'électricité suite à la crise énergétique - (v54) - 02/12/2022 09:38

Quel est l'impact du projet de réglementation sur ces 21 thèmes ?

1. Lutte contre la pauvreté

☒ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

Les arrêtés visés aux articles 2 à 4 concernent les catégories clients vulnérables finaux qui peuvent être approvisionnés en énergie par le biais du tarif social et limiter l'impact des coûts énergétiques sur leurs factures. L'énergie doit être considérée dans le contexte du droit fondamental à un logement décent.

2. Égalité des chances et cohésion sociale

☒ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

Les arrêtés visés aux articles 2 à 4 concernent les catégories clients vulnérables finaux qui peuvent être approvisionnés en énergie par le biais du tarif social et limiter l'impact des coûts énergétiques sur leurs factures.

3. Égalité des femmes et des hommes

1. Quelles personnes sont (directement et indirectement) concernées par le projet et quelle est la composition sexuée de ce(s) groupe(s) de personnes ?

☒ Des personnes sont concernées. | ☐ Aucune personne n'est concernée.

Décrivez et indiquez le % femmes-hommes :

Les décisions visées aux articles 2 à 4 concernent les catégories vulnérables de clients finaux qui peuvent être approvisionnés en énergie par le biais du tarif social et limiter l'impact des coûts énergétiques sur leur facture sans discrimination entre les hommes et les femmes.

2. Identifiez les éventuelles différences entre la situation respective des femmes et des hommes dans la matière relative au projet de réglementation.

Les décisions visées aux articles 2 à 4 concernent les catégories vulnérables de clients finaux qui peuvent être approvisionnés en énergie par le biais du tarif social et limiter l'impact des coûts énergétiques sur leur facture sans discrimination entre les hommes et les femmes.

☐ S'il existe des différences, cochez cette case.

4. Santé

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

5. Emploi

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

6. Modes de consommation et production

☒ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

l'article 6 vise la confirmation de l'arrêté royal du 26 octobre 2022 portant la création d'un mécanisme de garantie de l'Etat pour certains crédits contractés par les fournisseurs et intermédiaires de gaz naturel et d'électricité suite à la crise énergétique, afin de garantir l'équilibre du réseau de transport et de garantir la sécurité d'approvisionnement, qui contribuera à la stabilité des prix

7. Développement économique

3/5

Avant-projet de loi portant confirmation de huit arrêtés royaux sur l'énergie et portant la modification de l'arrêté royal du 26 octobre 2022 portant la création d'un mécanisme de garantie de l'Etat pour certains crédits contractés par les fournisseurs et intermédiaires de gaz naturel et d'électricité suite à la crise énergétique - (v54) - 02/12/2022 09:38

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

8. Investissements

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

9. Recherche et développement

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

10. PME

1. Quelles entreprises sont directement et indirectement concernées ?

☒ Des entreprises (dont des PME) sont concernées. | ☐ Aucune entreprise n'est concernée.

Détaillez le(s) secteur(s), le nombre d'entreprises, le % de PME (

fournisseurs d'énergie

2. Identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur les PME.

N.B. les impacts sur les charges administratives doivent être détaillés au thème 11

l'article 6 vise la confirmation de l'arrêté royal du 26 octobre 2022 portant la création d'un mécanisme de garantie de l'Etat pour certains crédits contractés par les fournisseurs et intermédiaires de gaz naturel et d'électricité suite à la crise énergétique

☐ Il y a des impacts négatifs.

11. Charges administratives

☒ Des entreprises/citoyens sont concernés. | ☐ Les entreprises/citoyens ne sont pas concernés.

1. Identifiez, par groupe concerné, les formalités et les obligations nécessaires à l'application de la réglementation.

Réglementation actuelle

Réglementation en projet

N/A

N/A

☐ S'il y a des formalités et/ou des obligations dans la réglementation actuelle, cochez cette case.

☐ S'il y a des formalités et/ou des obligations pour la réglementation en projet, cochez cette case.

12. Énergie

☒ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

Les arrêtés visés aux articles 2 à 4 concernent les catégories clients vulnérables finaux qui peuvent être approvisionnés en énergie par le biais du tarif social et limiter l'impact des coûts énergétiques sur leurs factures.

l'article 6 vise la confirmation de l'arrêté royal du 26 octobre 2022 portant la création d'un mécanisme de garantie de l'Etat pour certains crédits contractés par les fournisseurs et intermédiaires de gaz naturel et d'électricité suite à la crise énergétique, afin de garantir l'équilibre du réseau de transport et de garantir la sécurité d'approvisionnement.

13. Mobilité

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

14. Alimentation

Avant-projet de loi portant confirmation de huit arrêtés royaux sur l'énergie et portant la modification de l'arrêté royal du 26 octobre 2022 portant la création d'un mécanisme de garantie de l'Etat pour certains crédits contractés par les fournisseurs et intermédiaires de gaz naturel et d'électricité suite à la crise énergétique - (v54) - 02/12/2022 09:38

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

15. Changements climatiques

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

16. Ressources naturelles

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

17. Air intérieur et extérieur

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

18. Biodiversité

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

19. Nuisances

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

20. Autorités publiques

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

21. Cohérence des politiques en faveur du développement

1. Identifiez les éventuels impacts directs et indirects du projet sur les pays en développement dans les domaines suivants : sécurité alimentaire, santé et accès aux médicaments, travail décent, commerce local et international, revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation), mobilité des personnes, environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre), paix et sécurité.

☐ Impact sur les pays en développement. | ☒ Pas d'impact sur les pays en développement.

Expliquez pourquoi :

Uniquement applicable sur le territoire national

Voorontwerp van wet tot bekrachtiging van acht koninklijke besluiten inzake energie en tot wijziging van het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 tot instelling van een mechanisme van staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit ten gevolge van de energiecrisis - (v54) - 02/12/2022

Geïntegreerde impactanalyse

09:38

Beschrijvende fiche

A. Auteur

Bevoegd regeringslid

Minister van Energie, mevrouw Tinne Van der Straeten

Contactpersoon beleidscel

Naam : Bram De Wispelaere

E-mail : bram.dewispelaere@vanderstraeten.belgium.be

Tel. Nr. : +3222777041

Overheidsdienst

Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O. Middenstand en Energie – Algemene Directie Energie

Contactpersoon overheidsdienst

Naam : Nancy Mahieu

E-mail : Nancy.Mahieu@economie.fgov.be

Tel. Nr. : +3222778287

B. Ontwerp

Titel van de regelgeving

Voorontwerp van wet tot bekrachtiging van acht koninklijke besluiten inzake energie en tot wijziging van het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 tot instelling van een mechanisme van staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit ten gevolge van de energiecrisis

Voorontwerp van wet tot bekrachtiging van acht koninklijke besluiten inzake energie en tot wijziging van het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 tot instelling van een mechanisme van staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit ten gevolge van de energiecrisis - (v54) - 02/12/2022
 Korte beschrijving van het ontwerp van regelgeving met vermelding van de oorsprong (verdrag, richtlijn, 09:38
 samenwerkingsakkoord, actualiteit, ...), de beoogde doelen van uitvoering.

Dit wetsontwerp beoogt de bekrachtiging van volgende koninklijke besluiten inzake energie:

- 1) het koninklijk besluit van 24 april 2022 tot wijziging van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de aardgasondernemingen en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan en het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de elektriciteitsbedrijven en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan;
- 2) het koninklijk besluit van 24 april 2022 houdende de verlenging van de uitbreiding van de maximumprijzen voor de beschermde residentiële afnemers tot personen met een recht op verhoogde verzekeringstegemoetkoming tot 1 oktober 2022;
- 3) het koninklijk besluit van 6 juni 2022 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de werkelijke nettokosten voor de ondernemingen die warmte door middel van netten voor warmtevoorziening op afstand leveren aan residentiële beschermde afnemers en van hun betrokkenheid bij de tenlasteneming;
- 4) het koninklijk besluit van 13 augustus 2022 houdende de verlenging van de uitbreiding van de maximumprijzen voor de beschermde residentiële afnemers tot personen met een recht op verhoogde verzekeringstegemoetkoming tot 1 januari 2023;
- 5) het koninklijk besluit van 18 september 2022 tot wijziging van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de aardgasondernemingen en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan en van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de elektriciteitsbedrijven en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan;
- 6) het koninklijk besluit van 9 oktober 2022 tot vaststelling voor het jaar 2022 van het bedrag van de repartitiebijdrage bedoeld in artikel 14, § 8, zestiende lid, van de wet van 11 april 2003 op de repartitiebijdrage;
- 7) het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 tot instelling van een mechanisme van staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit ten gevolge van de energiecrisis;
- 8) het koninklijk besluit van 28 oktober 2022 houdende de verlenging van de uitbreiding van de maximumprijzen voor de beschermde residentiële afnemers tot personen met een recht op verhoogde verzekeringstegemoetkoming tot 1 april 2023.

Verder voorziet dit Wetsontwerp ook in een wijziging van het koninklijk besluit bedoeld onder punt 8 waarvan de bekrachtiging middels dit wetsontwerp wordt beoogd.

Impactanalyses reeds uitgevoerd:

☐ Ja ☒ Nee

C. Raadpleging over het ontwerp van regelgeving

Verplichte, facultatieve of informele raadplegingen

advies IF

D. Bronnen gebruikt om de impactanalyse uit te voeren

Statistieken, referentiedocumenten, organisaties en referentiepersonen

/

Voorontwerp van wet tot bekrachtiging van acht koninklijke besluiten inzake energie en tot wijziging van het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 tot instelling van een mechanisme van staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit ten gevolge van de energiecrisis - (v54) - 02/12/2022 :38

Welke impact heeft het ontwerp van regelgeving op deze 21 thema's?

1. Kansarmoedebestrijding

☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

De besluiten bedoeld in artikelen 2 tot en met 4 betreffen kwetsbare categorieën eindafnemers die doormiddel van het sociaal tarief belevend kunnen worden met energie en de impact van energiekosten op hun factuur beperken. Energie dient gezien te worden in context van het grondrecht op behoorlijke huisvesting

2. Gelijke kansen en sociale cohesie

☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

De besluiten bedoeld in artikelen 2 tot en met 4 betreffen kwetsbare categorieën eindafnemers die doormiddel van het sociaal tarief belevend kunnen worden met energie en de impact van energiekosten op hun factuur beperken.

3. Gelijkheid van vrouwen en mannen

1. Op welke personen heeft het ontwerp (rechtstreeks of onrechtstreeks) een impact en wat is de naar geslacht uitgesplitste samenstelling van deze groep(en) van personen?

☒ Er zijn personen betrokken. | ☐ Personen zijn niet betrokken.

Beschrijf en meld de % vrouwen-mannen aan:

De besluiten bedoeld in artikelen 2 tot en met 4 betreffen kwetsbare categorieën eindafnemers die doormiddel van het sociaal tarief belevend kunnen worden met energie en de impact van energiekosten op hun factuur beperken zonder onderscheid tussen mannen en vrouwen.

2. Identificeer de eventuele verschillen in de respectieve situatie van vrouwen en mannen binnen de materie waarop het ontwerp van regelgeving betrekking heeft.

De besluiten bedoeld in artikelen 2 tot en met 4 betreffen kwetsbare categorieën eindafnemers die doormiddel van het sociaal tarief belevend kunnen worden met energie en de impact van energiekosten op hun factuur beperken zonder onderscheid tussen mannen en vrouwen.

☐ Vink dit aan indien er verschillen zijn.

4. Gezondheid

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

5. Werkgelegenheid

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

6. Consumptie- en productiepatronen

☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Voorontwerp van wet tot bekrachtiging van acht koninklijke besluiten inzake energie en tot wijziging van het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 tot instelling van een mechanisme van staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit ten gevolge van de energiecrisis - (v54) - 02/12/2022
Leg uit 09:38

Artikel 6 beoogt de bekrachtiging van het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 tot instelling van een mechanisme van staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit ten gevolge van de energiecrisis teneinde het evenwicht op het transmissienet te waarborgen en de bevoorradingszekerheid te garanderen wat de prijsstabiliteit ten goede komt.

7. Economische ontwikkeling

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

8. Investerings

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

9. Onderzoek en ontwikkeling

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

10. Kmo's

1. Welke ondernemingen zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken?

☒ Er zijn ondernemingen (inclusief kmo's) betrokken. | ☐ Ondernemingen zijn niet betrokken.

Beschrijf de sector(en), het aantal ondernemingen, het % kmo's (

Energie leveranciers

2. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de kmo's.

N.B. de impact op de administratieve lasten moet bij het punt 11 gedetailleerd worden

Artikel 6 beoogt de bekrachtiging van het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 tot instelling van een mechanisme van staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit ten gevolge van de energiecrisis

☐ Er is een negatieve impact.

11. Administratieve lasten

| ☒ Ondernemingen of burgers zijn betrokken. ☐ Ondernemingen of burgers zijn niet betrokken.

1. Identificeer, per betrokken doelgroep, de nodige formaliteiten en verplichtingen voor de toepassing van de regelgeving.

Huidige regelgeving

Ontwerp van regelgeving

nvt

nvt

☐ Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in de huidige regelgeving.

☐ Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in het ontwerp van regelgeving.

12. Energie

☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Voorontwerp van wet tot bekrachtiging van acht koninklijke besluiten inzake energie en tot wijziging van het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 tot instelling van een mechanisme van staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit ten gevolge van de energiecrisis - (v54) - 02/12/2022
Leg uit 09:38

De besluiten bedoeld in artikelen 2 tot en met 4 betreffen kwetsbare categorieën eindafnemers die doormiddel van het sociaal tarief belevend kunnen worden met energie en de impact van energiekosten op hun factuur beperken.

Artikel 6 beoogt de bekrachtiging van het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 tot instelling van een mechanisme van staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit ten gevolge van de energiecrisis teneinde het evenwicht op het transmissienet te waarborgen en de bevoorradingszekerheid te garanderen.

13. Mobiliteit

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

14. Voeding

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

15. Klimaatverandering

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

16. Natuurlijke hulpbronnen

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

17. Buiten- en binnenlucht

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

18. Biodiversiteit

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

19. Hinder

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

20. Overheid

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

21. Beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling

1. Identificeer de eventuele rechtstreekse of onrechtstreekse impact van het ontwerp op de ontwikkelingslanden op het vlak van: voedselveiligheid, gezondheid en toegang tot geneesmiddelen, waardig werk, lokale en internationale handel, inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie), mobiliteit van personen, leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling), vrede en veiligheid.

☐ Impact op ontwikkelingslanden. | ☒ Geen impact op ontwikkelingslanden.

Leg uit waarom:

Enkel van toepassing op het nationale grondgebied

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 72.853/3 DU 25 JANVIER 2023

Le 27 décembre 2022, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par la ministre de l'Énergie à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un avant-projet de loi 'portant confirmation de huit arrêtés royaux sur l'énergie et portant la modification de l'arrêté royal du 26 octobre 2022 portant la création d'un mécanisme de garantie de l'État pour certains crédits contractés par les fournisseurs et intermédiaires de gaz naturel et d'électricité suite à la crise énergétique'.

L'avant-projet a été examiné par la troisième chambre le 17 janvier 2023. La chambre était composée de Jeroen VAN NIEUWENHOVE, président de chambre, Koen MUYLLE et Inge Vos, conseillers d'État, Jan VELAERS et Bruno PEETERS, assesseurs, et Astrid TRUYENS, greffier.

Le rapport a été présenté par Tim CORTHAUT, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Jeroen VAN NIEUWENHOVE, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 25 janvier 2023.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique¹ et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE DE L'AVANT-PROJET

2. L'avant-projet de loi soumis pour avis a tout d'abord pour objet de confirmer les huit arrêtés royaux suivants:

— l'arrêté royal du 24 avril 2022 'portant modification de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises de gaz naturel et les règles d'intervention pour leur prise en charge et l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises d'électricité et les règles d'intervention pour leur prise en charge' (article 2, alinéa 1er, de l'avant-projet);

¹ S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par "fondement juridique" la conformité avec les normes supérieures.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 72.853/3 VAN 25 JANVIER 2023

Op 27 december 2022 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Energie verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet 'tot bekrachtiging van acht koninklijke besluiten inzake energie en tot wijziging van het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 tot instelling van een mechanisme van staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit ten gevolge van de energiecrisis'.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 17 januari 2023. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Inge Vos, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assesseurs, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 25 januari 2023.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van wet strekt in de eerste plaats tot de bekrachtiging van de volgende acht koninklijke besluiten:

— koninklijk besluit van 24 april 2022 'tot wijziging van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de aardgasondernemingen en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan en het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de elektriciteitsbedrijven en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan' (artikel 2, eerste lid, van het voorontwerp);

¹ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

— l'arrêté royal du 18 septembre 2022 'portant modification de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises de gaz naturel et les règles d'intervention pour leur prise en charge et de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises d'électricité et les règles d'intervention pour leur prise en charge' (article 2, alinéa 2);

— l'arrêté royal du 24 avril 2022 'portant la prolongation de l'extension des prix maximaux pour les clients protégés résidentiels aux bénéficiaires de l'intervention majorée jusqu'au 1er octobre 2022' (article 3, alinéa 1er);

— l'arrêté royal du 13 août 2022 'portant la prolongation de l'extension des prix maximaux pour les clients protégés résidentiels aux bénéficiaires de l'intervention majorée jusqu'au 1er janvier 2023' (article 3, alinéa 2);

— l'arrêté royal du 28 octobre 2022 'portant la prolongation de l'extension des prix maximaux pour les clients protégés résidentiels aux bénéficiaires de l'intervention majorée jusqu'au 1er avril 2023' (article 3, alinéa 3);

— l'arrêté royal du 6 juin 2022 'fixant les règles de détermination du coût réel net pour les entreprises fournissant de la chaleur à des clients résidentiels protégés au moyen de réseaux de distribution de chaleur à distance, et de leur intervention pour sa prise en charge' (article 4, alinéa 1er);

— l'arrêté royal du 9 octobre 2022 'fixant pour l'année 2022 le montant de la contribution de répartition visée à l'article 14, § 8, alinéa 16, de la loi du 11 avril 2003 sur la contribution de répartition' (article 5);

— l'arrêté royal du 26 octobre 2022 'portant la création d'un mécanisme de garantie de l'État pour certains crédits contractés par les fournisseurs et intermédiaires de gaz naturel et d'électricité suite à la crise énergétique' (article 6, alinéa 1er).

Par ailleurs, l'article 3 de cet arrêté royal du 26 octobre 2022 est complété par un nouveau 10°, qui impose comme condition supplémentaire d'éligibilité à la garantie de l'État que l'emprunteur demandeur ne fasse pas l'objet d'une procédure de recouvrement de l'aide accordée en vertu du droit européen ou national (article 6, alinéa 2).

Les confirmations produisent chaque fois leurs effets le jour de l'entrée en vigueur de l'arrêté en question. En outre, en ce qui concerne les arrêtés réglementaires modifiés par les arrêtés précités, il est chaque fois prévu une habilitation au Roi lui permettant de modifier, compléter, remplacer ou

— koninklijk besluit van 18 september 2022 'tot wijziging van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de aardgasondernemingen en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan en van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de elektriciteitsbedrijven en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan' (artikel 2, tweede lid);

— koninklijk besluit van 24 april 2022 'houdende de verlenging van de uitbreiding van de maximumprijzen voor de beschermde residentiële afnemers tot personen met een recht op verhoogde verzekeringstegemoetkoming tot 1 oktober 2022' (artikel 3, eerste lid);

— koninklijk besluit van 13 augustus 2022 'houdende de verlenging van de uitbreiding van de maximumprijzen voor de beschermde residentiële afnemers tot personen met een recht op verhoogde verzekeringstegemoetkoming tot 1 januari 2023' (artikel 3, tweede lid);

— koninklijk besluit van 28 oktober 2022 'houdende de verlenging van de uitbreiding van de maximumprijzen voor de beschermde residentiële afnemers tot personen met een recht op verhoogde verzekeringstegemoetkoming tot 1 april 2023' (artikel 3, derde lid);

— koninklijk besluit van 6 juni 2022 'tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de werkelijke nettokosten voor de ondernemingen die warmte door middel van netten voor warmtevoorziening op afstand leveren aan residentiële beschermde afnemers en van hun betrokkenheid bij de ten-lasteneming' (artikel 4, eerste lid);

— koninklijk besluit van 9 oktober 2022 'tot vaststelling voor het jaar 2022 van het bedrag van de repartitiebijdrage bedoeld in artikel 14, § 8, zestiende lid van de wet van 11 april 2003 op de repartitiebijdrage' (artikel 5);

— koninklijk besluit van 26 oktober 2022 'tot instelling van een mechanisme van staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit ten gevolge van de energiecrisis' (artikel 6, eerste lid).

Voorts wordt artikel 3 van dat koninklijk besluit van 26 oktober 2022 aangevuld met een nieuw punt 10°, dat als bijkomende voorwaarde voor het in aanmerking komen voor een staatsgarantie oplegt dat de aanvragende kredietnemer niet het voorwerp uitmaakt van een procedure naar Europees of nationaal recht voor de terugvordering van verleende steun (artikel 6, tweede lid).

De bekrachtigingen hebben telkens uitwerking tot de dag waarop het besluit in kwestie in werking is getreden. Bovendien wordt met betrekking tot de bij de voormelde besluiten gewijzigde reglementaire besluiten telkens voorzien in een machtiging aan de Koning om de bekrachtigde bepalingen in de

abroger à nouveau, à l'avenir, les dispositions confirmées (articles 2, alinéa 3, 3, alinéa 4, 4, alinéa 2, et 6, alinéa 3).

La loi dont l'adoption est envisagée entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge* (article 7).

COMPÉTENCE

3. Dans l'avis 72.294/3 du 13 octobre 2022, le Conseil d'État a exposé ce qui suit à propos du projet devenu l'arrêté royal du 26 octobre 2022, qui est confirmé et modifié par l'article 6, alinéas 1er et 2, de l'avant-projet:

"4. Dans son avis du 27 septembre 2022, l'inspecteur des Finances accrédité auprès du SPF Finances formule de sérieuses objections quant à la compétence de l'autorité fédérale en ce qui concerne le régime en projet:

'Volgens het ontwerp van KB is de wettelijke basis voor deze staatswaarborg artikel 23 van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige produkten en andere door middel van leidingen (de Gaswet) en artikel 32 van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (de Elektriciteitswet).

Deze bepalingen voorzien dat ingeval van dreigende of plotse crisis op de energiemarkt, of wanneer de bevoorradingszekerheid van het land in het gedrang komt, of wanneer de fysieke veiligheid van personen, de veiligheid of betrouwbaarheid van uitrusting of installaties of de integriteit van de vervoernetten wordt bedreigd, de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, na advies van de Commissie en in overleg met de netbeheerder, de nodige beschermingsmaatregelen [kan] nemen, met inbegrip van tijdelijke afwijkingen van de bepalingen van deze wet.

Alleen, deze bepaling is ondergeschikt aan de bijzondere wet van 08.08.1980 en meer bepaald art 6 § 1, VII, a en b volgens dewelke de levering van gas en elektriciteit aan de consumenten een gewestbevoegdheid is. Vraag is dan ook of het niet eerder aan de gewesten is om zo een waarborg te verstrekken?

In haar reactie stelt de beleidscel:

'De regionale overheden zijn inderdaad bevoegd voor de distributie (het plaatselijk vervoer) van elektriciteit en gas. Artikel 6, VII, tweede lid van de BWHI bepaalt echter:

De federale overheid is echter bevoegd voor de aangelegenheden die wegens hun technische en economische ondeelbaarheid een gelijke behandeling op nationaal vlak behoeven, te weten: (...)

- a) De studies over de perspectieven van energiebevoorrading;
- b) De kernbrandstofcyclus;

toekomst opnieuw te wijzigen, aan te vullen, te vervangen of op te heffen (artikelen 2, derde lid, 3, vierde lid, 4, tweede lid, en 6, derde lid).

De aan te nemen wet treedt in werking op de dag van bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad* (artikel 7).

BEVOEGDHEID

3. In advies 72.294/3 van 13 oktober 2022 heeft de Raad van State het volgende uiteengezet over het ontwerp dat geleid heeft tot het koninklijk besluit van 26 oktober 2022, dat wordt bekrachtigd en gewijzigd bij artikel 6, eerste en tweede lid, van het voorontwerp:

"4. De Inspecteur van Financiën bij de FOD Financiën formuleert in zijn advies van 27 september 2022 ernstige bezwaren bij de bevoegdheid van de federale overheid voor de ontworpen regeling:

'Volgens het ontwerp van KB is de wettelijke basis voor deze staatswaarborg artikel 23 van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige produkten en andere door middel van leidingen (de Gaswet) en artikel 32 van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (de Elektriciteitswet).

Deze bepalingen voorzien dat ingeval van dreigende of plotse crisis op de energiemarkt, of wanneer de bevoorradingszekerheid van het land in het gedrang komt, of wanneer de fysieke veiligheid van personen, de veiligheid of betrouwbaarheid van uitrusting of installaties of de integriteit van de vervoernetten wordt bedreigd, de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, na advies van de Commissie en in overleg met de netbeheerder, de nodige beschermingsmaatregelen [kan] nemen, met inbegrip van tijdelijke afwijkingen van de bepalingen van deze wet.

Alleen, deze bepaling is ondergeschikt aan de bijzondere wet van 08.08.1980 en meer bepaald art 6 § 1, VII, a en b volgens dewelke de levering van gas en elektriciteit aan de consumenten een gewestbevoegdheid is. Vraag is dan ook of het niet eerder aan de gewesten is om zo een waarborg te verstrekken?

In haar reactie stelt de beleidscel:

'De regionale overheden zijn inderdaad bevoegd voor de distributie (het plaatselijk vervoer) van elektriciteit en gas. Artikel 6, VII, tweede lid van de BWHI bepaalt echter:

De federale overheid is echter bevoegd voor de aangelegenheden die wegens hun technische en economische ondeelbaarheid een gelijke behandeling op nationaal vlak behoeven, te weten: (...)

- a) De studies over de perspectieven van energiebevoorrading;
- b) De kernbrandstofcyclus;

c) De grote infrastructuur voor de stockering; het vervoer en de produktie van energie;

d) de tarieven, met inbegrip van het prijsbeleid, onverminderd de gewestelijke bevoegdheid inzake de tarieven bedoeld in het eerste lid, a) en b)'.
 Voor onderhavige regeling zijn er bijgevolg verschillende redenen waarom de federale overheid bevoegd is. Het betreft een aangelegenheid die technisch en economisch ondeelbaar is:

— leveranciers en tussenpersonen zijn in de meerderheid der gevallen op nationaal vlak actief. Het betreft dan één vennootschap die actief is in de verschillende regio's. Als er een garantie zou worden gegeven door een regio, zou deze *de facto* de hele vennootschap ten goede komen;

— leveranciers en tussenpersonen zijn ook actief op vlak van transmissie van energie (minstens voor het aankopen van energie op de energiebeurzen, maar ook bvb. Voor levering aan klanten die rechtstreeks zijn aangesloten op het transmissienet), wat een federale bevoegdheid is;

— leveranciers en tussenpersonen zijn ook actief op vlak van transmissie van energie (minstens voor het aankopen van energie op de energiebeurzen, maar ook bvb. Voor levering aan klanten die rechtstreeks zijn aangesloten op het transmissienet), wat een federale bevoegdheid is;

— het behoud van het evenwicht (de evenwichtsverantwoordelijken responsabiliseren om het evenwicht in hun evenwichtssperimeter te handhaven, maar ook de nodige balanceringsreserves en -energie aankopen ter herstelling van mogelijke residuele onevenwichten) is een federale bevoegdheid. Het faillissement van een van de betrokken spelers bedreigt het evenwicht, te meer indien de geïdentificeerde sneeuwbal effecten zich voordoen;

— het faillissement van een van de betrokken spelers kan de bevoorradingszekerheid in het gevaar brengen, te meer indien de geïdentificeerde sneeuwbal effecten zich voordoen;

— tot slot is ook de faillissementsregelgeving federaal.

De Inspectie van financiën is niet overtuigd. Als de leveranciers en tussenpersonen in de problemen komen is dat te wijten aan a. onvoldoende dekking wanneer ze langlopende contracten met vaste prijs hebben aangeboden (ondertussen zijn er geen dergelijke contracten meer op de markt) of b. als de consumenten hun facturen niet meer (kunnen) betalen.

Een staatswaarborg is een zekerheid waar beroep kan worden op gedaan als de leveranciers en tussenpersonen geconfronteerd worden met de gevolgen van de hierboven vermelde situaties a en b. en in beide gevallen is de basis van het probleem de levering aan consumenten en dus zitten we op bevoegdheid van de gewesten.'

5. Le délégué a fourni la justification complémentaire suivante en ce qui concerne la compétence fédérale à l'égard du régime en projet:

'Voorafgaandelijk wensen wij te verduidelijken dat het liquiditeitsprobleem waar de leveranciers en tussenpersonen momenteel mee geconfronteerd worden, en waaraan met de ontworpen regeling zou worden geredieerd, zich voornamelijk stelt op het niveau van de groothandelsmarkten, die,

c) De grote infrastructuur voor de stockering; het vervoer en de produktie van energie;

d) de tarieven, met inbegrip van het prijsbeleid, onverminderd de gewestelijke bevoegdheid inzake de tarieven bedoeld in het eerste lid, a) en b)'.
 Voor onderhavige regeling zijn er bijgevolg verschillende redenen waarom de federale overheid bevoegd is. Het betreft een aangelegenheid die technisch en economisch ondeelbaar is:

— leveranciers en tussenpersonen zijn in de meerderheid der gevallen op nationaal vlak actief. Het betreft dan één vennootschap die actief is in de verschillende regio's. Als er een garantie zou worden gegeven door een regio, zou deze *de facto* de hele vennootschap ten goede komen;

— leveranciers en tussenpersonen zijn ook actief op vlak van transmissie van energie (minstens voor het aankopen van energie op de energiebeurzen, maar ook bvb. Voor levering aan klanten die rechtstreeks zijn aangesloten op het transmissienet), wat een federale bevoegdheid is;

— leveranciers en tussenpersonen zijn ook actief op vlak van transmissie van energie (minstens voor het aankopen van energie op de energiebeurzen, maar ook bvb. Voor levering aan klanten die rechtstreeks zijn aangesloten op het transmissienet), wat een federale bevoegdheid is;

— het behoud van het evenwicht (de evenwichtsverantwoordelijken responsabiliseren om het evenwicht in hun evenwichtssperimeter te handhaven, maar ook de nodige balanceringsreserves en -energie aankopen ter herstelling van mogelijke residuele onevenwichten) is een federale bevoegdheid. Het faillissement van een van de betrokken spelers bedreigt het evenwicht, te meer indien de geïdentificeerde sneeuwbal effecten zich voordoen;

— het faillissement van een van de betrokken spelers kan de bevoorradingszekerheid in het gevaar brengen, te meer indien de geïdentificeerde sneeuwbal effecten zich voordoen;

— tot slot is ook de faillissementsregelgeving federaal.

De Inspectie van financiën is niet overtuigd. Als de leveranciers en tussenpersonen in de problemen komen is dat te wijten aan a. onvoldoende dekking wanneer ze langlopende contracten met vaste prijs hebben aangeboden (ondertussen zijn er geen dergelijke contracten meer op de markt) of b. als de consumenten hun facturen niet meer (kunnen) betalen.

Een staatswaarborg is een zekerheid waar beroep kan worden op gedaan als de leveranciers en tussenpersonen geconfronteerd worden met de gevolgen van de hierboven vermelde situaties a en b. en in beide gevallen is de basis van het probleem de levering aan consumenten en dus zitten we op bevoegdheid van de gewesten.'

5. De gemachtigde verstrekke de volgende bijkomende verantwoording van de federale bevoegdheid voor de ontworpen regeling:

'Voorafgaandelijk wensen wij te verduidelijken dat het liquiditeitsprobleem waar de leveranciers en tussenpersonen momenteel mee geconfronteerd worden, en waaraan met de ontworpen regeling zou worden geredieerd, zich voornamelijk stelt op het niveau van de groothandelsmarkten, die,

afhankelijk van het tijdstip van levering, nationaal of Europees georganiseerd zijn. Het is de federale overheid die de regels vaststelt betreffende (de werking van) deze nationale markten (zie bv. het KB van 20 oktober 2005 met betrekking tot de oprichting en de organisatie van een Belgische markt voor de uitwisseling van energieblokken).

Aan de basis van het liquiditeitsprobleem liggen immers de extreem hoge prijzen die op de groothandelsmarkten moeten worden betaald voor gas en elektriciteit en de zgn. 'margin call mechanismes' die daar door de leveranciers en tussenpersonen tegenover gesteld moeten worden. Om prijs- en leveringsrisico's te mitigeren, vragen marktpartijen immers meer en meer dat hun overeenkomsten gedekt worden door financiële waarborgen. Aangezien de waarde van de overeenkomsten significant stijgt (want de marktprijs stijgt), stijgt ook de waarde van deze financiële waarborgen. Deze 'margin call mechanismes' vergroten bijgevolg de reeds aanzienlijke liquiditeitsnoden van leveranciers en tussenpersonen.

(Ter toelichting: de initiële margevereisten (de zogenaamde onderpanden - collateral) zijn in het afgelopen jaar ongeveer verzesvoudigd. Marktvolatiliteit heeft ertoe geleid dat de gemiddelde vereiste variatiemarge van de ene werkdag op de andere met 10 keer is gestegen. Ter illustratie: prijsniveaus voor Nederlands TTF-gas zijn gestegen van 25 EUR / MWh (2 juli 2021) naar 150 EUR (10 oktober 2022) en overschreden 300 EUR in maart en augustus 2022. Een marktactor die grote volumes van gas en elektriciteit via beurzen moest indekken in de zomer van 2021 en een initiële marge van EUR 1 miljard diende te betalen, zag zijn margevereisten stijgen tot EUR 4 miljard in oktober 2021 en uiteindelijk tot EUR 6 miljard in maart 2022 - een verzesvoudiging zonder enige verandering in de afgedekte positie. Hetzelfde bedrijf, dat normaliter dagelijkse marge-kasstroom verwacht die rekening houden met prijsbewegingen van ongeveer EUR 50 miljoen, wordt nu geconfronteerd met variatiemarges van maximaal EUR 500 miljoen binnen een werkdag als gevolg van de extreme volatiliteit van de prijzen²).

Het is inderdaad ook zo dat er bij de levering op het distributienet een toegenomen wanbetaling door eindafnemers wordt waargenomen, maar dit is niet de belangrijkste oorzaak van de liquiditeitsproblemen bij leveranciers of tussenpersonen. Overigens zullen particuliere eindafnemers quasi altijd aangesloten zijn op het distributienet, maar zijn er evenzeer verschillende eindafnemers aangesloten op het transmissienet.

De ontworpen waarborgregeling moet dan ook in het licht van deze bijzondere situatie worden gezien. Door de mogelijkheid te creëren om, onder bepaalde voorwaarden, een staatswaarborg toe te kennen aan leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit ter dekking van één of meer gewaarborgde kredieten, remedieert het Koninklijk

² *Note de bas de page 1 de l'avis cité: Note de bas de page 1 de la justification du délégué:* Deze omstandigheid wordt ook toegelicht eerder dit jaar in een paper van EFET, ter info in bijlage, alsook een rapport van ACER terzake (p.14 onderaan): <https://www.acer.europa.eu/sites/default/files/documents/Publications/ACER%26%203039%20Final%20Assessment%20of%20the%20EU%20Wholesale%20Electricity%20Market%20Design.pdf>.

afhankelijk van het tijdstip van levering, nationaal of Europees georganiseerd zijn. Het is de federale overheid die de regels vaststelt betreffende (de werking van) deze nationale markten (zie bv. het KB van 20 oktober 2005 met betrekking tot de oprichting en de organisatie van een Belgische markt voor de uitwisseling van energieblokken).

Aan de basis van het liquiditeitsprobleem liggen immers de extreem hoge prijzen die op de groothandelsmarkten moeten worden betaald voor gas en elektriciteit en de zgn. 'margin call mechanismes' die daar door de leveranciers en tussenpersonen tegenover gesteld moeten worden. Om prijs- en leveringsrisico's te mitigeren, vragen marktpartijen immers meer en meer dat hun overeenkomsten gedekt worden door financiële waarborgen. Aangezien de waarde van de overeenkomsten significant stijgt (want de marktprijs stijgt), stijgt ook de waarde van deze financiële waarborgen. Deze 'margin call mechanismes' vergroten bijgevolg de reeds aanzienlijke liquiditeitsnoden van leveranciers en tussenpersonen.

(Ter toelichting: de initiële margevereisten (de zogenaamde onderpanden - collateral) zijn in het afgelopen jaar ongeveer verzesvoudigd. Marktvolatiliteit heeft ertoe geleid dat de gemiddelde vereiste variatiemarge van de ene werkdag op de andere met 10 keer is gestegen. Ter illustratie: prijsniveaus voor Nederlands TTF-gas zijn gestegen van 25 EUR / MWh (2 juli 2021) naar 150 EUR (10 oktober 2022) en overschreden 300 EUR in maart en augustus 2022. Een marktactor die grote volumes van gas en elektriciteit via beurzen moest indekken in de zomer van 2021 en een initiële marge van EUR 1 miljard diende te betalen, zag zijn margevereisten stijgen tot EUR 4 miljard in oktober 2021 en uiteindelijk tot EUR 6 miljard in maart 2022 - een verzesvoudiging zonder enige verandering in de afgedekte positie. Hetzelfde bedrijf, dat normaliter dagelijkse marge-kasstroom verwacht die rekening houden met prijsbewegingen van ongeveer EUR 50 miljoen, wordt nu geconfronteerd met variatiemarges van maximaal EUR 500 miljoen binnen een werkdag als gevolg van de extreme volatiliteit van de prijzen²).

Het is inderdaad ook zo dat er bij de levering op het distributienet een toegenomen wanbetaling door eindafnemers wordt waargenomen, maar dit is niet de belangrijkste oorzaak van de liquiditeitsproblemen bij leveranciers of tussenpersonen. Overigens zullen particuliere eindafnemers quasi altijd aangesloten zijn op het distributienet, maar zijn er evenzeer verschillende eindafnemers aangesloten op het transmissienet.

De ontworpen waarborgregeling moet dan ook in het licht van deze bijzondere situatie worden gezien. Door de mogelijkheid te creëren om, onder bepaalde voorwaarden, een staatswaarborg toe te kennen aan leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit ter dekking van één of meer gewaarborgde kredieten, remedieert het Koninklijk

² *Voetnoot 1 van het geciteerde advies: Voetnoot 1 van de verantwoording van de gemachtigde:* Deze omstandigheid wordt ook toegelicht eerder dit jaar in een paper van EFET, ter info in bijlage, alsook een rapport van ACER terzake (p.14 onderaan): <https://www.acer.europa.eu/sites/default/files/documents/Publications/ACER%26%203039%20Final%20Assessment%20of%20the%20EU%20Wholesale%20Electricity%20Market%20Design.pdf>.

Besluit aan een situatie die zich voordoet op de groothandelsmarkten. Deze groothandelsmarkten zijn zoals gesteld nationaal gereguleerd: er zijn geen gewestelijke energiebeurzen, noch -prijzen; alle leveranciers en tussenpersonen die in de Belgische energiemarkt actief zijn worden geconfronteerd met dezelfde, nationaal gevormde energieprijzen. Dat is ook logisch, aangezien de bijzondere wetgever het prijsbeleid inzake de levering van elektriciteit en gas uitdrukkelijk heeft uitgezonderd van de bevoegdheden van de gewesten inzake het energiebeleid (art. 6, § 1, VII, tweede lid, d) BWHI). De Belgische biedzone, zoals die volgt uit Europese regelgeving (Europese netwerkcode CACM), valt samen met het Belgische transmissienet (zowel voor gas en elektriciteit).

De ontworpen regeling kan dus worden ingepast in de aan de federale overheid voorbehouden bevoegdheden die wegens hun technische en economische ondeelbaarheid een gelijke behandeling op nationaal vlak behoeven. In dit geval betreft het in het bijzonder de federale voorbehouden bevoegdheid inzake 'De studies over de perspectieven van energiebevoorrading' in de zin van artikel 6, § 1, VII, tweede lid, a) BWHI en inzake 'de grote infrastructuur voor de stocering; het vervoer en de productie van energie' in de zin van artikel 6, § 1, VII, tweede lid, c) BWHI en inzake de tarieven, met inbegrip van het prijsbeleid en onverminderd de gewestelijke bevoegdheden inzake tarieven in de zin van artikel 6, § 1, VII, tweede lid, d) BWHI.

1. De ontworpen regeling strekt ertoe het evenwicht op het transmissienet te waarborgen

De federale overheid is bevoegd om de voorliggende waarborgregeling aan te nemen op grond van haar bevoegdheid inzake het vervoer van elektriciteit en gas via het transmissienet (art. 6, § 1, VII, tweede lid, c) BWHI). De federale bevoegdheid met betrekking tot het transmissienet omvat de bevoegdheid inzake de balancering en het vraagbeheer op het transmissienet (Adv. RvS nr. 60.616/3 van 4 januari 2017).

De federale overheid is op grond van de bovenvermelde bevoegdheid exclusief bevoegd om maatregelen te nemen die ertoe strekken het evenwicht van het transmissienet [te] waarborgen. Het hierboven geïdentificeerde liquiditeitsprobleem, bedreigt het evenwicht van dit net, *a fortiori* indien een faillissement van een leverancier of een tussenpersoon zich zou voordoen, wat een reëel risico op een sneeuwbal effect met zich zou meebrengen.

Dit onevenwicht ontstaat doordat leveranciers of tussenpersonen omwille van het hierboven geïdentificeerde liquiditeitsprobleem niet meer in staat zijn om voldoende energie aan te kopen of op het net te zetten, terwijl de energie nog wel fysiek van het net afgenomen wordt door hun eindklanten. Een dergelijk onevenwicht is van aard om de stabiliteit van het transmissienet ernstig in gevaar te brengen. Vooreerst ter toelichting omtrent de technische werking:

Het transmissienet beschikt op elk toegangspunt over een of meerdere evenwichtsverantwoordelijken (zgn. Balance Responsible Parties of BRP's) die in eerste lijn instaan voor

Besluit aan een situatie die zich voordoet op de groothandelsmarkten. Deze groothandelsmarkten zijn zoals gesteld nationaal gereguleerd: er zijn geen gewestelijke energiebeurzen, noch -prijzen; alle leveranciers en tussenpersonen die in de Belgische energiemarkt actief zijn worden geconfronteerd met dezelfde, nationaal gevormde energieprijzen. Dat is ook logisch, aangezien de bijzondere wetgever het prijsbeleid inzake de levering van elektriciteit en gas uitdrukkelijk heeft uitgezonderd van de bevoegdheden van de gewesten inzake het energiebeleid (art. 6, § 1, VII, tweede lid, d) BWHI). De Belgische biedzone, zoals die volgt uit Europese regelgeving (Europese netwerkcode CACM), valt samen met het Belgische transmissienet (zowel voor gas en elektriciteit).

De ontworpen regeling kan dus worden ingepast in de aan de federale overheid voorbehouden bevoegdheden die wegens hun technische en economische ondeelbaarheid een gelijke behandeling op nationaal vlak behoeven. In dit geval betreft het in het bijzonder de federale voorbehouden bevoegdheid inzake 'De studies over de perspectieven van energiebevoorrading' in de zin van artikel 6, § 1, VII, tweede lid, a) BWHI en inzake 'de grote infrastructuur voor de stocering; het vervoer en de productie van energie' in de zin van artikel 6, § 1, VII, tweede lid, c) BWHI en inzake de tarieven, met inbegrip van het prijsbeleid en onverminderd de gewestelijke bevoegdheden inzake tarieven in de zin van artikel 6, § 1, VII, tweede lid, d) BWHI.

1. De ontworpen regeling strekt ertoe het evenwicht op het transmissienet te waarborgen

De federale overheid is bevoegd om de voorliggende waarborgregeling aan te nemen op grond van haar bevoegdheid inzake het vervoer van elektriciteit en gas via het transmissienet (art. 6, § 1, VII, tweede lid, c) BWHI). De federale bevoegdheid met betrekking tot het transmissienet omvat de bevoegdheid inzake de balancering en het vraagbeheer op het transmissienet (Adv. RvS nr. 60.616/3 van 4 januari 2017).

De federale overheid is op grond van de bovenvermelde bevoegdheid exclusief bevoegd om maatregelen te nemen die ertoe strekken het evenwicht van het transmissienet [te] waarborgen. Het hierboven geïdentificeerde liquiditeitsprobleem, bedreigt het evenwicht van dit net, *a fortiori* indien een faillissement van een leverancier of een tussenpersoon zich zou voordoen, wat een reëel risico op een sneeuwbal effect met zich zou meebrengen.

Dit onevenwicht ontstaat doordat leveranciers of tussenpersonen omwille van het hierboven geïdentificeerde liquiditeitsprobleem niet meer in staat zijn om voldoende energie aan te kopen of op het net te zetten, terwijl de energie nog wel fysiek van het net afgenomen wordt door hun eindklanten. Een dergelijk onevenwicht is van aard om de stabiliteit van het transmissienet ernstig in gevaar te brengen. Vooreerst ter toelichting omtrent de technische werking:

Het transmissienet beschikt op elk toegangspunt over een of meerdere evenwichtsverantwoordelijken (zgn. Balance Responsible Parties of BRP's) die in eerste lijn instaan voor

het behoud van het evenwicht tussen elektriciteitsproductie en -consumptie.

De leverancier zelf kan de evenwichtsverantwoordelijke zijn, maar ook een derde partij kan als evenwichtsverantwoordelijke voor hem optreden. In ieder geval, om als leverancier in de Belgische markt te kunnen optreden, is het noodzakelijk dat de leverancier een evenwichtsverantwoordelijke heeft.

De evenwichtsverantwoordelijke moet alle redelijke maatregelen treffen en voorzien om het evenwicht tussen injecties en afnames in zijn portefeuille te behouden.³

Voor zover de evenwichtsverantwoordelijke geen passende maatregelen neemt of kan nemen om het evenwicht in zijn portefeuille te behouden, moet de onevenwichtspositie door de transmissienetbeheerder ondervangen worden door aankopen van deze energie in de balanceringsmarkt. In een 'normaal' scenario rekent de netbeheerder die prijzen vervolgens aan de betrokken evenwichtsverantwoordelijke aan, welke die op zijn beurt zal doorrekenen aan de betrokken leverancier of tussenpersoon. Indien dit niet volstaat om het evenwicht te herstellen, moet de transmissienetbeheerder andere technische ingrepen stellen (cfr. Artikel 199 van het Federaal Technisch Reglement).

In de huidige situatie, indien een leverancier die zelf ook evenwichtsverantwoordelijke is er niet meer in slaagt om (voldoende) elektriciteit aan te kopen op de groothandelsmarkten als gevolg van het hierboven geïdentificeerde liquiditeitsprobleem, kan hij zijn evenwichtsverplichtingen niet langer vervullen en komt de stabiliteit van het transmissienet in het gedrang. Dat risico op onevenwicht stelt zich niet enkel voor leveranciers die ook evenwichtsverantwoordelijke zijn indien een leverancier of tussenpersoon die niet zelf evenwichtsverantwoordelijke is niet meer in staat is om de nodige energie aan te kopen of op het net te zetten, leidt dit tot een onevenwichtspositie in de portfolio van de evenwichtsverantwoordelijke met wie deze leverancier of tussenpersoon verbonden is.

Indien de transmissienetbeheerder aan de huidige hoge en volatiele marktprijzen finaal aankopen moet doen (voor zover deze in voldoende mate beschikbaar zijn) en deze aanrekent aan de evenwichtsverantwoordelijke, zal de evenwichtsverantwoordelijke deze hoge kosten per hypothese niet meer terugbetaald krijgen van de betrokken leverancier of tussenpersoon.

Op die manier ontstaat een neerwaartse spiraal waarbij de liquiditeitsproblemen van een leverancier leiden tot onevenwichten bij de evenwichtsverantwoordelijke en finaal op het transmissienet, die steeds gecorrigeerd zullen moeten worden door de evenwichtsverantwoordelijke of door de netbeheerder. De stabiliteit van het transmissienet kan op deze manier dus niet langer door de evenwichtsverantwoordelijke of door de netbeheerder worden gewaarborgd.

³ Note de bas de page 2 de l'avis cité: Note de bas de page 2 de la justification du délégué: <https://www.elia.be/nl/elektriciteitsmarkt-en-systeem/de-rol-van-de-brp>

het behoud van het evenwicht tussen elektriciteitsproductie en -consumptie.

De leverancier zelf kan de evenwichtsverantwoordelijke zijn, maar ook een derde partij kan als evenwichtsverantwoordelijke voor hem optreden. In ieder geval, om als leverancier in de Belgische markt te kunnen optreden, is het noodzakelijk dat de leverancier een evenwichtsverantwoordelijke heeft.

De evenwichtsverantwoordelijke moet alle redelijke maatregelen treffen en voorzien om het evenwicht tussen injecties en afnames in zijn portefeuille te behouden.³

Voor zover de evenwichtsverantwoordelijke geen passende maatregelen neemt of kan nemen om het evenwicht in zijn portefeuille te behouden, moet de onevenwichtspositie door de transmissienetbeheerder ondervangen worden door aankopen van deze energie in de balanceringsmarkt. In een 'normaal' scenario rekent de netbeheerder die prijzen vervolgens aan de betrokken evenwichtsverantwoordelijke aan, welke die op zijn beurt zal doorrekenen aan de betrokken leverancier of tussenpersoon. Indien dit niet volstaat om het evenwicht te herstellen, moet de transmissienetbeheerder andere technische ingrepen stellen (cfr. artikel 199 van het Federaal Technisch Reglement).

In de huidige situatie, indien een leverancier die zelf ook evenwichtsverantwoordelijke is er niet meer in slaagt om (voldoende) elektriciteit aan te kopen op de groothandelsmarkten als gevolg van het hierboven geïdentificeerde liquiditeitsprobleem, kan hij zijn evenwichtsverplichtingen niet langer vervullen en komt de stabiliteit van het transmissienet in het gedrang. Dat risico op onevenwicht stelt zich niet enkel voor leveranciers die ook evenwichtsverantwoordelijke zijn: indien een leverancier of tussenpersoon die niet zelf evenwichtsverantwoordelijke is niet meer in staat is om de nodige energie aan te kopen of op het net te zetten, leidt dit tot een onevenwichtspositie in de portfolio van de evenwichtsverantwoordelijke met wie deze leverancier of tussenpersoon verbonden is.

Indien de transmissienetbeheerder aan de huidige hoge en volatiele marktprijzen finaal aankopen moet doen (voor zover deze in voldoende mate beschikbaar zijn) en deze aanrekent aan de evenwichtsverantwoordelijke, zal de evenwichtsverantwoordelijke deze hoge kosten per hypothese niet meer terugbetaald krijgen van de betrokken leverancier of tussenpersoon.

Op die manier ontstaat een neerwaartse spiraal waarbij de liquiditeitsproblemen van een leverancier leiden tot onevenwichten bij de evenwichtsverantwoordelijke en finaal op het transmissienet, die steeds gecorrigeerd zullen moeten worden door de evenwichtsverantwoordelijke of door de netbeheerder. De stabiliteit van het transmissienet kan op deze manier dus niet langer door de evenwichtsverantwoordelijke of door de netbeheerder worden gewaarborgd.

³ Voetnoot 2 van het geciteerde advies: Voetnoot 2 van de verantwoording van de gemachtigde: <https://www.elia.be/nl/elektriciteitsmarkt-en-systeem/de-rol-van-de-brp>

Om een dergelijke destabilisatie van het transmissienet te vermijden, is het noodzakelijk om in te grijpen. De ingreep situeert zich, zoals gezegd, niet op het niveau van de leveringen aan de eindafnemers. De ingreep situeert zich op het niveau waar het geïdentificeerde liquiditeitsprobleem zich eerst manifesteert, d.w.z. op het niveau van de groothandelsmarkten. Door te voorzien in het mechanisme van een staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit, laat de ontworpen regeling de leveranciers en tussenpersonen toe om over voldoende liquide middelen te kunnen blijven beschikken om elektriciteit aan te kopen op de groothandelsmarkten, zodat het evenwicht op het transmissienet gewaarborgd blijft.

Bijgevolg valt de ontworpen waarborgregeling binnen de aan de federale overheid voorbehouden bevoegdheid inzake 'de grote infrastructuur voor de stockering; het vervoer en de produktie van energie' in de zin van artikel 6, § 1, VII, tweede lid, c) BWHL, waartoe de bevoegdheid inzake de balancerings en het vraagbeheer op het transmissienet moet worden gerekend.

2. De ontworpen regeling strekt ertoe de bevoorradingszekerheid te garanderen

In het verlengde van de bevoegdheid inzake de balancerings en het vraagbeheer op het transmissienet is de federale overheid op grond van artikel 6, § 1, VII, tweede lid, c) BWHL, in samenhang gelezen met artikel 6, § 1, VII, tweede lid, a), BWHL, ook bevoegd om de bevoorradingszekerheid van gas en elektriciteit te waarborgen.

De bevoorradingszekerheid dient niet begrepen te worden als het garanderen van de levering van elektriciteit en/of gas aan een specifieke groep eindafnemers, maar, meer algemeen, als (het waarborgen van) het vermogen van het nationale gas- en elektriciteitsnet om in alle omstandigheden, vooral tijdens piekperiodes van de vraag (meestal in de winter), te voorzien in de hoeveelheid energie die bedrijven en huishoudens nodig hebben.

Het Grondwettelijk Hof stelde reeds expliciet dat de federale overheid op grond van artikel 6, § 1, VII, tweede lid, a) en c) BWHL bevoegd is om deel te nemen 'aan het beheer van de ondernemingen en instellingen welke in de betrokken sectoren actief zijn, (...) en hierbij op te treden in het belang van 's lands energiebevoorrading' (GwH, 21 januari 2016, nr. 8/2016). Ook de afdeling wetgeving van de Raad van State stelde eerder al dat de federale overheid bevoegd is om te voorzien 'in een mechanisme om voldoende productiecapaciteit ter beschikking te hebben, teneinde de bevoorradingszekerheid tijdens winterperiodes te vrijwaren' (Adv. 54.884/3 van 20 januari 2014). Dit sluit, volgens de Raad van State, 'aan bij de federale bevoegdheden inzake energiebeleid, in het bijzonder de voorbehouden aangelegenheden vermeld in artikel 6, § 1, VII, tweede lid, a en c BWHL'.

Welnu, de ontworpen waarborgregeling heeft niet alleen als doelstelling om het evenwicht op het transmissienet te waarborgen, maar ook om de bevoorradingszekerheid van het gas- en elektriciteitsnet voor het gehele land te garanderen. In geval van een eventueel faillissement van een leverancier

Om een dergelijke destabilisatie van het transmissienet te vermijden, is het noodzakelijk om in te grijpen. De ingreep situeert zich, zoals gezegd, niet op het niveau van de leveringen aan de eindafnemers. De ingreep situeert zich op het niveau waar het geïdentificeerde liquiditeitsprobleem zich eerst manifesteert, d.w.z. op het niveau van de groothandelsmarkten. Door te voorzien in het mechanisme van een staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit, laat de ontworpen regeling de leveranciers en tussenpersonen toe om over voldoende liquide middelen te kunnen blijven beschikken om elektriciteit aan te kopen op de groothandelsmarkten, zodat het evenwicht op het transmissienet gewaarborgd blijft.

Bijgevolg valt de ontworpen waarborgregeling binnen de aan de federale overheid voorbehouden bevoegdheid inzake 'de grote infrastructuur voor de stockering; het vervoer en de produktie van energie' in de zin van artikel 6, § 1, VII, tweede lid, c) BWHL, waartoe de bevoegdheid inzake de balancerings en het vraagbeheer op het transmissienet moet worden gerekend.

2. De ontworpen regeling strekt ertoe de bevoorradingszekerheid te garanderen

In het verlengde van de bevoegdheid inzake de balancerings en het vraagbeheer op het transmissienet is de federale overheid op grond van artikel 6, § 1, VII, tweede lid, c) BWHL, in samenhang gelezen met artikel 6, § 1, VII, tweede lid, a), BWHL, ook bevoegd om de bevoorradingszekerheid van gas en elektriciteit te waarborgen.

De bevoorradingszekerheid dient niet begrepen te worden als het garanderen van de levering van elektriciteit en/of gas aan een specifieke groep eindafnemers, maar, meer algemeen, als (het waarborgen van) het vermogen van het nationale gas- en elektriciteitsnet om in alle omstandigheden, vooral tijdens piekperiodes van de vraag (meestal in de winter), te voorzien in de hoeveelheid energie die bedrijven en huishoudens nodig hebben.

Het Grondwettelijk Hof stelde reeds expliciet dat de federale overheid op grond van artikel 6, § 1, VII, tweede lid, a) en c) BWHL bevoegd is om deel te nemen 'aan het beheer van de ondernemingen en instellingen welke in de betrokken sectoren actief zijn, (...) en hierbij op te treden in het belang van 's lands energiebevoorrading' (GwH 21 januari 2016, nr. 8/2016). Ook de afdeling wetgeving van de Raad van State stelde eerder al dat de federale overheid bevoegd is om te voorzien 'in een mechanisme om voldoende productiecapaciteit ter beschikking te hebben, teneinde de bevoorradingszekerheid tijdens winterperiodes te vrijwaren' (Adv. 54.884/3 van 20 januari 2014). Dit sluit, volgens de Raad van State, 'aan bij de federale bevoegdheden inzake energiebeleid, in het bijzonder de voorbehouden aangelegenheden vermeld in artikel 6, § 1, VII, tweede lid, a en c BWHL'.

Welnu, de ontworpen waarborgregeling heeft niet alleen als doelstelling om het evenwicht op het transmissienet te waarborgen, maar ook om de bevoorradingszekerheid van het gas- en elektriciteitsnet voor het gehele land te garanderen. In geval van een eventueel faillissement van een leverancier of

of tussenpersoon als gevolg van het hierboven geïdentificeerde liquiditeitsprobleem – en het sneeuwbeleffect dat dit kan teweegbrengen – is het risico reëel dat de bevoorradingszekerheid van het land zelf in het gedrang zou komen. De volumes energie die vrijkomen doordat leveranciers die op de Belgische markt actief zijn, failliet zouden gaan, worden in een dergelijk scenario immers niet per definitie gekocht door andere leveranciers die ook op de Belgische markt actief zijn. Integendeel, in alle Europese landen wordt op dit moment sterk naar volumes energie gezocht. In een dergelijke hyperconcurrentiële markt is het risico zeer groot dat, in geval van een faillissement van een of meer leveranciers of tussenpersonen, er (grote) volumes energie uit de Belgische markt zouden verdwijnen. Indien deze onbeschikbare capaciteit van aanzienlijke omvang is, komt de bevoorradingszekerheid als zodanig ernstig in gevaar. Deze problematiek stelt zich in het bijzonder voor wat betreft gas. Een eventueel faillissement van een gasleverancier of tussenpersoon zou er immers toe leiden dat minder gas wordt aangekocht bij upstream gasproducenten, waardoor de fysieke toevoer naar België zal verminderen of, in het slechtste geval (in geval van een sneeuwbeleffect op de markt), zelfs dreigt stil te vallen.

Dit brengt een onaanvaardbaar risico voor de bevoorradingszekerheid met zich mee, *a fortiori* tijdens de winterperiode wanneer de energievraag piekt.

De ontworpen regeling strekt er dan ook toe het vermogen van het nationale gas- en elektriciteitsnet te waarborgen, door ervoor te zorgen dat leveranciers en tussenpersonen hun liquide middelen kunnen aanwenden om de gecontracteerde volumes energie te betalen, zodat deze volumes beschikbaar blijven op de Belgische markt.

3. Besluit

Uit wat voorafgaat, blijkt dat er dus verschillende aanknopingspunten zijn met voorbehouden bevoegdheden van de federale overheid in het kader van het energiebeleid. Op grond van elk van die bevoegdheden kan de federale overheid de ontworpen regeling aannemen, en dit ongeacht of de kredietnemer toegangshouder is op het transmissie- of distributienet, *c.q.* of hij houder is van een federale of gewestelijke vergunning. Om op de Belgische markt te kunnen optreden als leverancier zal men immers steeds een evenwichtsverantwoordelijke dienen te hebben, gezien de noodzaak om het evenwicht op het transmissienet te bewaren.

Overigens is er ook een grondslag te vinden bij de federale voorbehouden bevoegdheid inzake het prijsbeleid (inzake de levering van elektriciteit en gas (art. 6, § 1, VII, tweede lid, d) BWHL) en de bevoegdheden van de federale overheid in economische aangelegenheden (art. 6, § 1, VI, tweede lid, BWHL), in de mate dat de ontworpen regeling er bijkomend ook toe strekt de negatieve gevolgen van een eventueel faillissement van een energieleverancier of tussenpersoon op de ruimere, nationaal georganiseerde markt te vermijden, niet in het minst voor de betrokken klanten die in dat geval een nog hogere energieprijz zouden moeten betalen.'

tussenpersoon als gevolg van het hierboven geïdentificeerde liquiditeitsprobleem – en het sneeuwbeleffect dat dit kan teweegbrengen – is het risico reëel dat de bevoorradingszekerheid van het land zelf in het gedrang zou komen. De volumes energie die vrijkomen doordat leveranciers die op de Belgische markt actief zijn, failliet zouden gaan, worden in een dergelijk scenario immers niet per definitie gekocht door andere leveranciers die ook op de Belgische markt actief zijn. Integendeel, in alle Europese landen wordt op dit moment sterk naar volumes energie gezocht. In een dergelijke hyperconcurrentiële markt is het risico zeer groot dat, in geval van een faillissement van een of meer leveranciers of tussenpersonen, er (grote) volumes energie uit de Belgische markt zouden verdwijnen. Indien deze onbeschikbare capaciteit van aanzienlijke omvang is, komt de bevoorradingszekerheid als zodanig ernstig in gevaar. Deze problematiek stelt zich in het bijzonder voor wat betreft gas. Een eventueel faillissement van een gasleverancier of tussenpersoon zou er immers toe leiden dat minder gas wordt aangekocht bij upstream gasproducenten, waardoor de fysieke toevoer naar België zal verminderen of, in het slechtste geval (in geval van een sneeuwbeleffect op de markt), zelfs dreigt stil te vallen.

Dit brengt een onaanvaardbaar risico voor de bevoorradingszekerheid met zich mee, *a fortiori* tijdens de winterperiode wanneer de energievraag piekt.

De ontworpen regeling strekt er dan ook toe het vermogen van het nationale gas- en elektriciteitsnet te waarborgen, door ervoor te zorgen dat leveranciers en tussenpersonen hun liquide middelen kunnen aanwenden om de gecontracteerde volumes energie te betalen, zodat deze volumes beschikbaar blijven op de Belgische markt.

3. Besluit

Uit wat voorafgaat, blijkt dat er dus verschillende aanknopingspunten zijn met voorbehouden bevoegdheden van de federale overheid in het kader van het energiebeleid. Op grond van elk van die bevoegdheden kan de federale overheid de ontworpen regeling aannemen, en dit ongeacht of de kredietnemer toegangshouder is op het transmissie- of distributienet, *c.q.* of hij houder is van een federale of gewestelijke vergunning. Om op de Belgische markt te kunnen optreden als leverancier zal men immers steeds een evenwichtsverantwoordelijke dienen te hebben, gezien de noodzaak om het evenwicht op het transmissienet te bewaren.

Overigens is er ook een grondslag te vinden bij de federale voorbehouden bevoegdheid inzake het prijsbeleid (inzake de levering van elektriciteit en gas (art. 6, § 1, VII, tweede lid, d) BWHL) en de bevoegdheden van de federale overheid in economische aangelegenheden (art. 6, § 1, VI, tweede lid, BWHL), in de mate dat de ontworpen regeling er bijkomend ook toe strekt de negatieve gevolgen van een eventueel faillissement van een energieleverancier of tussenpersoon op de ruimere, nationaal georganiseerde markt te vermijden, niet in het minst voor de betrokken klanten die in dat geval een nog hogere energieprijz zouden moeten betalen.'

6. Le régime en projet vise une garantie de l'autorité qui, selon l'article 2, profite aux fournisseurs disposant d'une autorisation de fourniture fédérale ou régionale pour la fourniture d'électricité ou de gaz naturel à des clients sur le marché belge, ainsi qu'aux intermédiaires qui achètent du gaz naturel ou de l'électricité en vue de sa revente aux fournisseurs précités. Le champ d'application s'étend dès lors non seulement aux personnes actives sur le réseau de transport d'électricité ou de gaz naturel, mais également aux personnes relevant de la compétence des régions et pour lesquelles les régions sont responsables en cas de faillite⁴.

Les fondements de compétence invoqués par le délégué concernent principalement trois matières réservées à l'autorité fédérale 'dont l'indivisibilité technique et économique requiert une mise en œuvre homogène sur le plan national', à savoir '[l]es études sur les perspectives d'approvisionnement en énergie', '[l]es grandes infrastructures de stockage; le transport et la production de l'énergie' et 'les tarifs, en ce compris la politique des prix (...)' (article 6, § 1er, VII, alinéa 2, a), c) et d), de la loi spéciale du 8 août 1980 'de réformes institutionnelles').

7.1. Même s'il est soutenu que l'objectif du régime en projet est de garantir l'équilibre sur le réseau de transport et la sécurité d'approvisionnement, ce n'est pas tant l'objectif d'une mesure qui est déterminant pour la qualification au regard de la répartition des compétences, que son contenu et sa nature. L'octroi de la garantie de l'État est une forme de soutien financier des fournisseurs et intermédiaires concernés qui, certes, peut avoir un effet bénéfique sur l'équilibre sur le réseau de transport et sur la sécurité d'approvisionnement, mais cela ne signifie pas encore que toute mesure ayant un tel effet peut dès lors s'inscrire dans la compétence de l'autorité fédérale.

7.2. L'effet bénéfique précité sur l'équilibre sur le réseau de transport et sur la sécurité d'approvisionnement n'implique pas pour autant qu'il s'agit d'une matière dont, selon la phrase introductive de l'article 6, § 1er, VII, alinéa 2, de la loi spéciale du 8 août 1980, l'indivisibilité technique et économique requiert une mise en œuvre homogène sur le plan national. Si, en règle générale, les fournisseurs et les intermédiaires sont actifs dans plusieurs régions, ils doivent toutefois, d'ores et déjà, tenir compte de la diversité dans la législation de ces différentes régions, notamment en ce qui concerne les clients protégés, qui présentent un risque de liquidité particulier pour les fournisseurs, et alignent leurs conditions de marché en conséquence. Les intermédiaires doivent eux aussi se conformer aux règles des réseaux sur lesquels ils sont actifs.

7.3. Plus fondamentalement, on aperçoit mal comment le régime en projet peut être considéré comme une mesure

⁴ *Note de bas de page 3 de l'avis cité:* À cet égard, on peut relever les obligations imposées aux gestionnaires de réseau en cas de faillite ou de procédure de réorganisation judiciaire, voir par exemple l'article 4.3.3 du décret sur l'Énergie du 8 mai 2009 et l'article 25*noviesdecies* de l'ordonnance du 19 juillet 2001 'relative à l'organisation du marché de l'électricité en Région de Bruxelles-Capitale'.

6. De ontworpen regeling behelst een overheidsgarantie die blijkens artikel 2 ten goede komt aan leveranciers die over een federale of regionale leveringsvergunning beschikken voor de levering van elektriciteit of aardgas aan afnemers op de Belgische markt, alsook aan de tussenpersonen die aardgas of elektriciteit aankopen met het oog op de doorverkoop ervan aan de voormelde leveranciers. Het toepassingsgebied omvat bijgevolg niet enkel personen die actief zijn op het transmissienet voor elektriciteit of het vervoersnet voor aardgas, maar ook personen die onder de bevoegdheid van de gewesten vallen en waarvoor de gewesten verantwoordelijk zijn bij faillissement.⁴

De door de gemachtigde ingeroepen bevoegdheidsgronden betreffen in hoofdzaak drie aan de federale overheid voorbehouden aangelegenheden die 'wegens hun technische en economische ondeelbaarheid een gelijke behandeling op nationaal vlak behoeven', namelijk '[d]e studies over de perspectieven van energiebevoorrading', '[d]e grote infrastructuur voor de stockering; het vervoer en de productie van energie' en 'de tarieven, met inbegrip van het prijsbeleid (...)' (artikel 6, § 1, VII, tweede lid, a), c) en d), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen').

7.1. Ook al wordt betoogd dat de doelstelling van de ontworpen regeling erin bestaat het evenwicht op het transmissienet en de bevoorradingszekerheid te waarborgen, is niet zozeer de doelstelling van een maatregel bepalend voor de bevoegdheidsrechtelijke kwalificatie, maar wel de inhoud en de aard ervan. Het verlenen van de staatswaarborg is een vorm van financiële ondersteuning van de betrokken leveranciers en tussenpersonen die weliswaar een gunstig effect kan hebben op het evenwicht op het transmissienet en op de bevoorradingszekerheid, maar dat betekent nog niet dat elke maatregel die een dergelijk effect heeft, daardoor tot de bevoegdheid van de federale overheid kan worden gerekend.

7.2. Het zo-even geschetste gunstige effect op het evenwicht op het transmissienet en op de bevoorradingszekerheid impliceert nog niet dat het gaat om een aangelegenheid die, blijkens de inleidende zin van artikel 6, § 1, VII, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 wegens de technische en economische ondeelbaarheid een gelijke behandeling op nationaal vlak behoeft. Leveranciers en tussenpersonen zijn in de regel weliswaar actief in meerdere gewesten, maar nu reeds moeten zij rekening houden met de verscheidenheid in regelgeving van die verschillende gewesten, onder meer wat betreft de beschermde afnemers, die een bijzonder liquiditeitsrisico vormen voor de leveranciers, en stemmen zij hun marktvoorwaarden daarop af. Ook de tussenpersonen moeten zich schikken naar de regels van de netten waarop ze actief zijn.

7.3. Meer fundamenteel valt niet goed in te zien hoe de ontworpen regeling kan worden beschouwd als een maatregel

⁴ *Voetnoot 3 van het geciteerde advies:* In dat verband kan worden gewezen op de verplichtingen die aan de netbeheerders worden opgelegd bij een faillissement of een gerechtelijke organisatie, zie bijvoorbeeld artikel 4.3.3 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 en artikel 25*noviesdecies* van de ordonnantie van 19 juli 2001 'betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest'.

portant sur '[l]es études sur les perspectives d'approvisionnement en énergie' et sur '[l]es grandes infrastructures de stockage; le transport et la production de l'énergie' (article 6, § 1er, VII, alinéa 2, a) et c), de la loi spéciale du 8 août 1980 'de réformes institutionnelles'. À supposer que la condition inscrite dans la phrase introductive de cet alinéa 2 soit remplie, il est en effet encore requis qu'il s'agisse d'une des matières énumérées dans cet alinéa.

Le soutien financier apporté par l'octroi d'une garantie de l'État va bien au-delà de la réalisation d'études visées à l'article 6, § 1er, VII, alinéa 2, a), et ne peut donc pas s'inscrire dans cette matière⁵. Le lien entre le soutien financier et les 'grandes infrastructures' visées à l'article 6, § 1er, VII, alinéa 2, c), n'est pas davantage démontré par le délégué et semble être en tout cas plutôt indirect. Il en va de même de la matière des tarifs visés à l'article 6, § 1er, VII, alinéa 2, d). Conformément à l'article 2, alinéa 2, du projet, le ministre qui a l'énergie dans ses attributions peut certes assortir l'octroi de la garantie de l'État à des conditions supplémentaires pouvant éventuellement être mises en relation avec la politique des prix, mais cela ne veut pas encore dire que cette garantie de l'État peut en soi être considérée comme une mesure de politique des prix.

7.4. La circonstance que les fournisseurs et les intermédiaires soient *aussi* actifs sur le réseau de transport, comme le soutient le délégué, n'empêche pas qu'ils soient également actifs sur le réseau de distribution et que les risques, évoqués par le délégué, de faillite de fournisseurs et d'intermédiaires concernent non seulement l'équilibre sur le réseau de transport et la sécurité d'approvisionnement⁶, mais également l'impact négatif sur les clients des fournisseurs. Le soutien financier apporté aux fournisseurs actifs sur le réseau de distribution afin d'éviter que des problèmes de liquidité ne compromettent la fourniture d'énergie aux clients finaux est une mesure qui relève en grande partie de la compétence des régions et qui, dans un certain sens, constitue même le reflet de la protection de clients financièrement vulnérables en vue de garantir une fourniture énergétique minimale.

Si l'on ne peut exclure que l'autorité fédérale soit compétente pour soutenir financièrement les fournisseurs et les intermédiaires, dans la mesure où ceux-ci sont actifs sur le

die betrekking heeft op '[d]e studies over de perspectieven van energiebevoorrading' en '[d]e grote infrastructuur voor de stockering; het vervoer en de produktie van energie' (artikel 6, § 1, VII, tweede lid, a) en c), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen'. Indien al zou zijn voldaan aan de voorwaarde in de inleidende zin van dat tweede lid, is immers nog steeds vereist dat het gaat om één van de in dat lid opgesomde aangelegenheden.

De financiële ondersteuning door middel van het verlenen van een staatswaarborg is veel verregaander dan het uitvoeren van studies als bedoeld in artikel 6, § 1, VII, tweede lid, a), en kan dan ook niet worden ingepast in die aangelegenheid.⁵ Het verband tussen de financiële ondersteuning en de 'grote infrastructuur' als bedoeld in artikel 6, § 1, VII, tweede lid, c), wordt door de gemachtigde evenmin aangetoond en lijkt alleszins veeleer onrechtstreeks te zijn. Dat geldt eveneens voor de aangelegenheid van de tarieven als bedoeld in artikel 6, § 1, VII, tweede lid, d). Weliswaar kan de minister bevoegd voor energie overeenkomstig artikel 2, tweede lid, van het ontwerp, bij het toekennen van de staatswaarborg aanvullende voorwaarden vaststellen die mogelijk in verband kunnen worden gebracht met het prijsbeleid, maar dat houdt nog niet in dat die staatswaarborg zelf als een maatregel van prijsbeleid kan worden beschouwd.

7.4. De omstandigheid dat de leveranciers en tussenpersonen ook actief zijn op het transmissienet, zoals wordt betoogd door de gemachtigde, neemt niet weg dat ze ook actief zijn op het distributienet en dat de door de gemachtigde geschetste risico's van een faillissement van leveranciers en tussenpersonen niet alleen betrekking hebben op het evenwicht op het transmissienet en op de bevoorradingszekerheid,⁶ maar ook op de negatieve impact op de klanten van leveranciers. De financiële ondersteuning van leveranciers die actief zijn op het distributienet, teneinde te vermijden dat door liquiditeitsproblemen de levering van energie aan eindafnemers in het gedrag komt, is een maatregel die in belangrijke mate tot de bevoegdheid van de gewesten moet worden gerekend en die in zeker zin zelfs het spiegelbeeld vormt van de bescherming van financieel kwetsbare afnemers met het oog op een gewaarborgde minimale energielevering.

Het valt weliswaar niet uit te sluiten dat de federale overheid bevoegd is voor de financiële ondersteuning van leveranciers en tussenpersonen, in zoverre ze actief zijn op het

⁵ *Note de bas de page 4 de l'avis cité*: Voir l'avis C.E. 63.241/3 du 3 mai 2018 sur un avant-projet devenu la loi du 30 juillet 2018 'modifiant la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité en vue de modifier le cadre légal pour la réserve stratégique', *Doc. parl.*, Chambre, 2017-18, n° 54-3208/001, p. 56 (observation 3).

⁶ *Note de bas de page 5 de l'avis cité*: Dans l'avis 60.616/3 cité par le délégué, le Conseil d'État a d'ailleurs formulé une réserve à propos de la compétence régionale en matière d'ajustement et de gestion de la demande sur le réseau de distribution (avis C.E. 60.616/3 du 4 janvier 2017 sur un avant-projet devenu la loi du 13 juillet 2017 'modifiant la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité en vue d'améliorer la flexibilité de la demande et le stockage d'électricité', *Doc. Parl.*, Chambre, 2016-17, n° 54-2528/001, pp. 44-45 (observation 3.2)).

⁵ *Voetnoot 4 van het geciteerde advies*: Zie adv.RvS 63.241/3 van 3 mei 2018 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 30 juli 2018 'tot wijziging van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt met het oog op het aanpassen van het wettelijk kader voor de strategische reserve', *Parl.St.* Kamer 2017-18, nr. 54-3208/001, 56 (opmerking 3).

⁶ *Voetnoot 5 van het geciteerde advies*: Overigens heeft de Raad van State in het door de gemachtigde aangehaalde advies 60.616/3 een voorbehoud geformuleerd inzake de gewestelijke bevoegdheid inzake balanceren en vraagbeheer op het distributienet (adv. RvS 60.616/3 van 4 januari 2017 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 13 juli 2017 'tot wijziging van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, met het oog op de verbetering van de vraagflexibiliteit en van de opslag van elektriciteit', *Parl.St.* Kamer 2016-17, nr. 54-2528/001, 44-45 (opmerking 3.2)).

réseau de transport, la portée du régime en projet va incontestablement au-delà de cet objectif et paraît dès lors empiéter sur la compétence régionale précitée.

7.5. Les compétences en matière d'économie réservées à l'autorité fédérale, invoquées par le délégué, ne semblent pas non plus être pertinentes. Si la législation sur les faillites est une de ces matières réservées⁷, la simple circonstance que le régime en projet renforce la situation de trésorerie d'une entreprise n'est cependant pas suffisante pour la qualifier d'élément de la législation sur les faillites et, partant, comme un élément de cette matière réservée à l'autorité fédérale.

8. En conclusion, les arguments actuellement à l'examen ne permettent pas au Conseil d'État d'apercevoir des fondements de compétence convaincants pour le régime en projet. Seul un régime élagué, limité aux fournisseurs et aux intermédiaires, dans la mesure où ils sont actifs sur le réseau de transport, pourrait s'inscrire dans les fondements de compétence précités, même si ce remaniement dépendra aussi de la mise en œuvre concrète d'un tel régime.

En tout état de cause, un régime ainsi élagué aura lui aussi des conséquences sur l'ensemble de la chaîne d'approvisionnement et, de par sa nature, devra faire l'objet d'une concertation préalable avec les régions, conformément à l'article 6, § 3, 2° et 3°, de la loi spéciale du 8 août 1980.

La poursuite de l'examen du projet est dès lors subordonnée au problème de compétence précité⁸.

Ces objections de compétence sont toujours d'actualité, même si l'arrêté royal du 26 octobre 2022 est confirmé.

EXAMEN DU TEXTE

Article 6

4. La confirmation de l'arrêté royal du 26 octobre 2022 – contrairement aux autres confirmations contenues dans le projet – n'est pas prescrite par le fondement juridique, mais est sans doute également dictée par un problème de fondement juridique pour le règlement de la prime due par l'emprunteur à l'article 5 de cet arrêté. En effet, l'avis 72.294/3 précité a formulé les observations suivantes en ce qui concerne les limites des dispositions procurant le fondement juridique invoquées (l'article 32 de la loi du 29 avril 1999 'relative à l'organisation du marché de l'électricité' et l'article 23 de la loi du 12 avril 1965 'relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations') (observation 9.3):

“La notion de ‘mesures de sauvegarde nécessaires’ [dont il est fait mention dans les dispositions législatives précitées] est formulée en des termes généraux et peut également englober un soutien financier, tel que l'octroi d'une garantie de l'État.

⁷ Note de bas de page 6 de l'avis cité: Article 5, § 1er, VI, 6, § 1er, VI, alinéa 5, 5°, de la loi spéciale du 8 août 1980.

transmissionnet, maar de strekking van de ontworpen regeling reikt onbetwistbaar verder en lijkt dan ook de zo-even geschetste gewestbevoegdheid te betreden.

7.5. Ook de door de gemachtigde aangevoerde federale voorbehouden bevoegdheden inzake economie lijken niet ter zake te zijn. De faillissementswetgeving is weliswaar een dergelijke voorbehouden aangelegenheid,⁷ maar de loutere omstandigheid dat de ontworpen regeling de liquiditeitspositie van een onderneming versterkt is onvoldoende om die aan te merken als een element van de faillissementswetgeving, en dus als een onderdeel van die voorbehouden federale aangelegenheid.

8. De conclusie is dan ook dat de Raad van State, aan de hand van de thans voorliggende argumentatie, geen overtuigende bevoegdheidsgronden ziet voor de ontworpen regeling. Enkel een teruggesnoeide regeling, die beperkt is tot de leveranciers en de tussenpersonen, in zoverre zij actief zijn op het transmissienet, zou in de zo-even aangehaalde bevoegdheidsgronden kunnen worden ingepast, al zal dat ook afhangen van de concrete uitwerking van een dergelijke regeling.

In elk geval heeft ook een aldus teruggesnoeide regeling gevolgen voor de volledige bevoorradingsketen en is ze van dien aard dat erover voorafgaand overleg moet worden gepleegd met de gewesten overeenkomstig artikel 6, § 3, 2° en 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Het verdere onderzoek van het ontwerp is dan ook subsidiair aan het zo-even geschetste bevoegdheidsprobleem.”

Die bevoegdheidsbezwaren gelden nog steeds, ook indien het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 wordt bekrachtigd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 6

4. De bekrachtiging van het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 is – in tegenstelling tot de andere bekrachtigingen in het ontwerp – niet voorgeschreven door de rechtsgrond, maar is allicht ook ingegeven door een rechtsgrondprobleem voor de regeling van de vergoeding door de kredietnemer in artikel 5 van dat besluit. In het voormelde advies 72.294/3 werd immers het volgende opgemerkt met betrekking tot de grenzen van de ingeroepen rechtsgrondbepalingen (artikel 32 van de wet van 29 april 1999 'betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt' en in artikel 23 van de wet van 12 april 1965 'betreffende het vervoer van gasachtige produkten en andere door middel van leidingen') (opmerking 9.3):

“De notie ‘nodige beschermingsmaatregelen’ [waarvan gewag wordt gemaakt in de voormelde wetsbepalingen] is ruim geformuleerd en kan ook financiële ondersteuning omvatten, zoals het verlenen van een staatswaarborg.

⁷ Voetnoot 6 van het geciteerde advies: Artikel 5, § 1, VI, 6, § 1, VI, vijfde lid, 5°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Il n'en demeure pas moins que l'article 5 du projet prévoit une rémunération due par l'emprunteur en contrepartie de l'octroi de la garantie de l'État. Pareille rémunération pour un service accompli par l'autorité en faveur de l'emprunteur concerné, considéré isolément, doit être regardée comme une redevance au sens de l'article 173 de la Constitution et, conformément à cette disposition constitutionnelle, requiert un fondement légal exprès, qui fait actuellement défaut.

Dès lors que ce régime de redevance semble être indissociablement lié à l'ensemble du régime en projet, il faudra d'abord prévoir un tel fondement légal exprès avant que le projet puisse se concrétiser".

L'arrêté à confirmer a été adopté sans qu'il n'ait été prévu au préalable un fondement juridique complémentaire. L'article 6, alinéa 3, de l'avant-projet, en prévoyant la confirmation et l'habilitation au Roi, remédie pour l'heure à ce problème juridique, mais il n'en demeure pas moins qu'il est vivement conseillé – certes dans le respect de la réserve de compétence rappelée ci-dessus – de prévoir un fondement juridique explicite pour l'avenir, à tout le moins pour l'élaboration de régimes de redevance analogues ou ultérieurs.

5. À l'article 6, alinéa 3, mieux vaudrait remplacer les mots "confirmées par la loi" par les mots "confirmées *et modifiées par la présente loi*", de sorte qu'il ne puisse subsister aucun doute sur le fait que l'article 3, 10°, en projet, de l'arrêté royal du 26 octobre 2022 peut être modifié par arrêté royal.

Le greffier,

Astrid TRUYENS

Le président,

Jeroen VAN NIEUWENHOVE

Dat neemt niet weg dat bij artikel 5 van het ontwerp wordt voorzien in een vergoeding die de kredietnemer verschuldigd is in ruil voor het verlenen van de staatswaarborg. Een dergelijke vergoeding van een dienst die de overheid presteert ten voordele van de betrokken kredietnemer, individueel beschouwd, moet worden aanzien als een retributie in de zin van artikel 173 van de Grondwet, en vergt overeenkomstig die grondwetsbepaling een uitdrukkelijke wettelijke grondslag, die nu niet voorhanden is.

Aangezien die vergoedingsregeling onlosmakelijk verbonden lijkt te zijn met de hele ontworpen regeling, zal eerst moeten worden voorzien in een dergelijke uitdrukkelijke wettelijke grondslag, vooraleer de ontworpen regeling doorgang kan vinden."

Het te bekrachtigen besluit werd aangenomen zonder dat eerst in een bijkomende rechtsgrond werd voorzien. Door de bekrachtiging en door de machtiging aan de Koning in artikel 6, derde lid, van het voorontwerp wordt dat rechtsprobleem alsnog verholpen, maar dat neemt niet weg dat het uiterst raadzaam is – weliswaar met inachtneming van het hoger in herinnering gebrachte bevoegdheidsvoorbehoud – om voor de toekomst in een expliciete rechtsgrond te voorzien, op zijn minst voor het uitwerken van gelijkaardige of navolgende vergoedingsregelingen.

5. In artikel 6, derde lid, worden de woorden "bekrachtigd bij wet" het best vervangen door de woorden "bekrachtigd *en gewijzigd* bij *deze wet*", zodat er geen twijfel over kan bestaan dat ook het ontworpen artikel 3, 10°, van het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 kan worden gewijzigd bij koninklijk besluit.

De griffier,

Astrid TRUYENS

De voorzitter,

Marnix VAN NIEUWENHOVE

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,

SALUT.

Sur la proposition du ministre de l'Économie et de la ministre de l'Énergie,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Le ministre de l'Économie et la ministre de l'Énergie sont chargés de présenter en Notre nom à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

L'arrêté royal du 24 avril 2022 portant modification de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises de gaz naturel et les règles d'intervention pour leur prise en charge et l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises d'électricité et les règles d'intervention pour leur prise en charge, est confirmé avec effet au 19 mai 2022, date de son entrée en vigueur.

L'arrêté royal du 18 septembre 2022 portant modification de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises de gaz naturel et les règles d'intervention pour leur prise en charge et de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises d'électricité et les règles d'intervention pour leur prise en charge, est confirmé avec effet au 14 octobre 2022, date de son entrée en vigueur.

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

Op de voordracht van de minister van Economie en de minister van Energie,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Economie en de minister van Energie zijn ermee belast in Onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Het koninklijk besluit van 24 april 2022 tot wijziging van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de aardgasondernemingen en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan en het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de elektriciteitsbedrijven en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan, wordt bekrachtigd met ingang van 19 mei 2022, de dag van zijn inwerkingtreding.

Het koninklijk besluit van 18 september 2022 tot wijziging van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de aardgasondernemingen en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan en van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de elektriciteitsbedrijven en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan, wordt bekrachtigd met ingang van 14 oktober 2022, de dag van zijn inwerkingtreding.

Le Roi peut, modifier, compléter, remplacer ou abroger les dispositions de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises de gaz naturel et les règles d'intervention pour leur prise en charge et de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises d'électricité et les règles d'intervention pour leur prise en charge, confirmées par la loi.

Art. 3

L'arrêté royal du 24 avril 2022 portant la prolongation de l'extension des prix maximaux pour les clients protégés résidentiels aux bénéficiaires de l'intervention majorée jusqu'au 1er octobre 2022, est confirmé avec effet au 30 juin 2022, date de son entrée en vigueur.

L'arrêté royal du 13 août 2022 portant la prolongation de l'extension des prix maximaux pour les clients protégés résidentiels aux bénéficiaires de l'intervention majorée jusqu'au 1 janvier 2023, est confirmé avec effet au 30 septembre 2022, date de son entrée en vigueur.

L'arrêté royal du 28 octobre 2022 portant la prolongation de l'extension des prix maximaux pour les clients protégés résidentiels aux bénéficiaires de l'intervention majorée jusqu'au 1er avril 2023, est confirmé avec effet au 31 décembre 2022, date de son entrée en vigueur.

Le Roi peut, modifier, compléter, remplacer ou abroger les dispositions de l'article 10, alinéa 2, de l'arrêté royal du 28 janvier 2021 complétant la liste des clients protégés résidentiels visée à l'article 15/10, § 2/2, alinéa 1er, de la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations et à l'article 20, § 2/1 alinéa 1er, de la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité et portant modification de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises de gaz naturel et les règles d'intervention pour leur prise en charge ainsi que de l'arrêté royal du 29 mars 2012 fixant les règles de détermination du coût de l'application des tarifs sociaux par les entreprises d'électricité et les règles d'intervention pour leur prise en charge, confirmées par la loi.

De Koning kan de bepalingen van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de aardgasondernemingen en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan en van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de elektriciteitsbedrijven en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan, bekrachtigd bij wet, wijzigen, aanvullen, vervangen en opheffen.

Art. 3

Het koninklijk besluit van 24 april 2022 houdende de verlenging van de uitbreiding van de maximumprijzen voor de beschermde residentiële afnemers tot personen met een recht op verhoogde verzekeringstegemoetkoming tot 1 oktober 2022, wordt bekrachtigd met ingang van 30 juni 2022, de dag van zijn inwerkingtreding.

Het koninklijk besluit van 13 augustus 2022 houdende de verlenging van de uitbreiding van de maximumprijzen voor de beschermde residentiële afnemers tot personen met een recht op verhoogde verzekeringstegemoetkoming tot 1 januari 2023, wordt bekrachtigd met ingang van 30 september 2022, de dag van zijn inwerkingtreding.

Het koninklijk besluit van 28 oktober 2022 houdende de verlenging van de uitbreiding van de maximumprijzen voor de beschermde residentiële afnemers tot personen met een recht op verhoogde verzekeringstegemoetkoming tot 1 april 2023, wordt bekrachtigd met ingang van 31 december 2022, de dag van zijn inwerkingtreding.

De Koning kan de bepalingen van artikel 10, tweede lid, van het koninklijk besluit van 28 januari 2021 tot aanvulling van de lijst beschermde residentiële afnemers bedoeld in artikel 15/10, § 2/2, eerste lid, van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen en in artikel 20, § 2/1, eerste lid, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en tot wijziging van het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de aardgasondernemingen en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan en het koninklijk besluit van 29 maart 2012 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de kosten van de toepassing van de sociale tarieven door de elektriciteitsbedrijven en de tussenkomstregels voor het ten laste nemen hiervan, bekrachtigd bij wet, wijzigen, aanvullen, vervangen en opheffen.

Art. 4

L'arrêté royal du 6 juin 2022 fixant les règles de détermination du coût réel net pour les entreprises fournissant de la chaleur à des clients résidentiels protégés au moyen de réseaux de distribution de chaleur à distance, et de leur intervention pour sa prise en charge, est confirmé avec effet au 26 juin 2022, date de son entrée en vigueur.

Le Roi peut, modifier, compléter, remplacer ou abroger les dispositions de l'arrêté royal du 6 juin 2022 fixant les règles de détermination du coût réel net pour les entreprises fournissant de la chaleur à des clients résidentiels protégés au moyen de réseaux de distribution de chaleur à distance, et de leur intervention pour sa prise en charge, confirmées par la loi.

Art. 5

L'arrêté royal du 9 octobre 2022 fixant pour l'année 2022 le montant de la contribution de répartition visée à l'article 14, § 8, alinéa 16, de la loi du 11 avril 2003 sur la contribution de répartition, est confirmé avec effet au 15 décembre 2022, date de son entrée en vigueur.

Art. 6

L'arrêté royal du 26 octobre 2022 portant la création d'un mécanisme de garantie de l'État pour certains crédits contractés par les fournisseurs et intermédiaires de gaz naturel et d'électricité suite à la crise énergétique, est confirmé avec effet au 31 octobre 2022, date de son entrée en vigueur.

L'article 3 de l'arrêté royal du 26 octobre 2022 portant la création d'un mécanisme de garantie de l'État pour certains crédits contractés par les fournisseurs et intermédiaires de gaz naturel et d'électricité suite à la crise énergétique, est complété par le 10°, rédigé comme suit:

"10° L'emprunteur demandeur ne fait pas l'objet d'une procédure de recouvrement de l'aide accordée en vertu du droit européen ou national."

Le Roi peut, modifier, compléter, remplacer ou abroger les dispositions de l'arrêté royal du 26 octobre 2022 portant la création d'un mécanisme de garantie de l'État pour certains crédits contractés par les fournisseurs et

Art. 4

Het koninklijk besluit van 6 juni 2022 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de werkelijke nettokosten voor de ondernemingen die warmte door middel van netten voor warmtevoorziening op afstand leveren aan residentiële beschermde afnemers en van hun betrokkenheid bij de tenlasteneming, wordt bekrachtigd met ingang van 26 juni 2022, de dag van zijn inwerkingtreding.

De Koning kan de bepalingen van het koninklijk besluit van 6 juni 2022 tot vaststelling van de regels voor het bepalen van de werkelijke nettokosten voor de ondernemingen die warmte door middel van netten voor warmtevoorziening op afstand leveren aan residentiële beschermde afnemers en van hun betrokkenheid bij de tenlasteneming, bekrachtigd bij wet, wijzigen, aanvullen, vervangen en opheffen.

Art. 5

Het koninklijk besluit van 9 oktober 2022 tot vaststelling voor het jaar 2022 van het bedrag van de repartitiebijdrage bedoeld in artikel 14, § 8, zestiende lid, van de wet van 11 april 2003 op de repartitiebijdrage, wordt bekrachtigd met ingang van 15 december 2022, de dag van zijn inwerkingtreding.

Art. 6

Het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 tot instelling van een mechanisme van staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit ten gevolge van de energiecrisis, wordt bekrachtigd met ingang van 31 oktober 2022, de dag van zijn inwerkingtreding.

Artikel 3 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 tot instelling van een mechanisme van staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit ten gevolge van de energiecrisis, wordt aangevuld met de bepaling onder 10°, luidende:

"10° De aanvragende kredietnemer maakt niet het voorwerp uit van een procedure naar Europees of nationaal recht voor de terugvordering van verleende steun."

De Koning kan de bepalingen van het koninklijk besluit van 26 oktober 2022 tot instelling van een mechanisme van staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en

intermédiaires de gaz naturel et d'électricité suite à la crise énergétique, confirmées et modifiées par cette loi.

Art. 7

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

Donné à Bruxelles, le 9 février 2023.

PHILIPPE

PAR LE ROI:

Le ministre de l'Économie,

Pierre-Yves Dermagne

La ministre de l'Énergie,

Tinne Van der Straeten

elektriciteit ten gevolge van de energiecrisis, bekrachtigd en gewijzigd bij deze wet, wijzigen, aanvullen, vervangen en opheffen.

Art. 7

Deze wet treedt in werking de dag waarop ze in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

Gegeven te Brussel, 9 februari 2023.

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Economie,

Pierre-Yves Dermagne

De minister van Energie,

Tinne Van der Straeten

Coordination des articles

Texte de base

Texte adapté au projet de loi

Arrêté royal du 26 octobre 2022 portant la création d'un mécanisme de garantie de l'État pour certains crédits contractés par les fournisseurs et intermédiaires de gaz naturel et d'électricité suite à la crise énergétique

Art. 6 du projet de loi

Art. 6 du projet de loi

Art. 3

Art. 3

Art. 3. Un crédit est éligible pour la garantie s'il remplit toutes les conditions suivantes :

Art. 3. Un crédit est éligible pour la garantie s'il remplit toutes les conditions suivantes :

1° il s'agit d'un nouveau crédit engagé entre la date d'entrée en vigueur du présent arrêté et la date limite mentionnée à l'article 2, premier alinéa ;

1° il s'agit d'un nouveau crédit engagé entre la date d'entrée en vigueur du présent arrêté et la date limite mentionnée à l'article 2, premier alinéa ;

2° le crédit est engagé par le prêteur à un emprunteur ;

2° le crédit est engagé par le prêteur à un emprunteur ;

3° l'emprunteur démontre qu'il n'est plus en mesure d'obtenir un financement à des conditions raisonnables, sans garantie de l'Etat ;

3° l'emprunteur démontre qu'il n'est plus en mesure d'obtenir un financement à des conditions raisonnables, sans garantie de l'Etat ;

4° le crédit a une durée maximale de deux ans ;

4° le crédit a une durée maximale de deux ans ;

5° le crédit est exclusivement engagé en vue d'assurer les besoins de liquidité pour l'achat ou la revente de gaz naturel ou d'électricité en vue d'approvisionner les clients finaux sur le marché belge. Il concerne les besoins de liquidité de l'emprunteur pendant une période de 12 mois si l'emprunteur est une PME et une période de six mois pour tout autre emprunteur qui n'est pas une PME, à compter de la date d'octroi du crédit ;

5° le crédit est exclusivement engagé en vue d'assurer les besoins de liquidité pour l'achat ou la revente de gaz naturel ou d'électricité en vue d'approvisionner les clients finaux sur le marché belge. Il concerne les besoins de liquidité de l'emprunteur pendant une période de 12 mois si l'emprunteur est une PME et une période de six mois pour tout autre emprunteur qui n'est pas une PME, à compter de la date d'octroi du crédit ;

6° le crédit est accordé conformément aux conditions énumérées au point 46 et au point 47.h du cadre temporaire pour les crises ;

6° le crédit est accordé conformément aux conditions énumérées au point 46 et au point 47.h du cadre temporaire pour les crises ;

7° l'emprunteur démontre que :

7° l'emprunteur démontre que :

a) aucune procédure collective d'insolvabilité n'est en cours contre lui ;

a) aucune procédure collective d'insolvabilité n'est en cours contre lui ;

b) il ne fait pas l'objet d'un plan de restructuration ;

b) il ne fait pas l'objet d'un plan de restructuration ;

c) il n'a pas demandé de redressement judiciaire ;

c) il n'a pas demandé de redressement judiciaire ;

d) aucune procédure de faillite n'a été ouverte à son encontre ; et

e) il n'a pas de dettes impayées auprès de l'Etat belge depuis plus d'un an ;

8° si l'emprunteur a un score de crédit, celui-ci ne doit pas être inférieur à BB pour Fitch ou S&P, ou Ba2 pour Moody's, au moment de la demande ;

9° aucune sanction adoptée par l'UE ne peut être dirigée contre l'emprunteur au sens du point 33 du cadre temporaire pour les crises.

d) aucune procédure de faillite n'a été ouverte à son encontre ; et

e) il n'a pas de dettes impayées auprès de l'Etat belge depuis plus d'un an ;

8° si l'emprunteur a un score de crédit, celui-ci ne doit pas être inférieur à BB pour Fitch ou S&P, ou Ba2 pour Moody's, au moment de la demande ;

9° aucune sanction adoptée par l'UE ne peut être dirigée contre l'emprunteur au sens du point 33 du cadre temporaire pour les crises.

10° L'emprunteur demandeur ne fait pas l'objet d'une procédure de recouvrement de l'aide accordée en vertu du droit européen ou national.

Coördinatie van de artikelen

Basistekst

Tekst aangepast aan het wetsontwerp

Koninklijk besluit van 26 oktober 2022 tot instelling van een mechanisme van staatswaarborg voor bepaalde kredieten afgesloten door leveranciers en tussenpersonen van aardgas en elektriciteit ten gevolge van de energiecrisis

Art. 6 van het wetsontwerp

Art. 6 van het wetsontwerp

Art. 3

Art. 3. Een krediet komt in aanmerking als gewaarborgd krediet als het aan alle volgende voorwaarden voldoet:

1° het gaat om een nieuw krediet dat wordt toegezegd tussen de datum van inwerkingtreding van dit besluit en de in artikel 2, eerste lid vermelde termijn;

2° het krediet wordt toegezegd door de kredietgever aan een kredietnemer;

3° de kredietnemer toont aan dat hij niet langer in staat is om, zonder staatswaarborg, aan redelijke voorwaarden financiering te verkrijgen;

4° het krediet heeft een looptijd van maximum twee jaar;

5° het krediet wordt uitsluitend toegezegd om liquiditeitsnoden te dekken voor de aankoop of doorverkoop van aardgas of elektriciteit met het oog op de levering aan eindafnemers op de Belgische markt. Het betreft de liquiditeitsnoden van de kredietnemer, voor een periode van 12 maanden indien de kredietnemer een kmo betreft en een periode van zes maanden voor elk andere kredietnemer die geen kmo betreft, te rekenen vanaf de datum van toekenning van het krediet;

6° het krediet wordt in overeenstemming met de voorwaarden, opgesomd in punt 46 en punt 47.h van het tijdelijk crisiskader verstrekt;

7° de kredietnemer toont aan dat:

a) tegen hem geen collectieve insolventieprocedure lopende is;

b) hij niet onderworpen is aan een herstructureringsplan;

c) hij geen aanvraag tot gerechtelijke reorganisatie heeft gedaan;

d) geen faillissementsprocedure tegen hem geopend is; en

e) hij geen schulden heeft uitstaan bij de Belgische Staat van meer dan één jaar;

Art. 3

Art. 3. Een krediet komt in aanmerking als gewaarborgd krediet als het aan alle volgende voorwaarden voldoet:

1° het gaat om een nieuw krediet dat wordt toegezegd tussen de datum van inwerkingtreding van dit besluit en de in artikel 2, eerste lid vermelde termijn;

2° het krediet wordt toegezegd door de kredietgever aan een kredietnemer;

3° de kredietnemer toont aan dat hij niet langer in staat is om, zonder staatswaarborg, aan redelijke voorwaarden financiering te verkrijgen;

4° het krediet heeft een looptijd van maximum twee jaar;

5° het krediet wordt uitsluitend toegezegd om liquiditeitsnoden te dekken voor de aankoop of doorverkoop van aardgas of elektriciteit met het oog op de levering aan eindafnemers op de Belgische markt. Het betreft de liquiditeitsnoden van de kredietnemer, voor een periode van 12 maanden indien de kredietnemer een kmo betreft en een periode van zes maanden voor elk andere kredietnemer die geen kmo betreft, te rekenen vanaf de datum van toekenning van het krediet;

6° het krediet wordt in overeenstemming met de voorwaarden, opgesomd in punt 46 en punt 47.h van het tijdelijk crisiskader verstrekt;

7° de kredietnemer toont aan dat:

a) tegen hem geen collectieve insolventieprocedure lopende is;

b) hij niet onderworpen is aan een herstructureringsplan;

c) hij geen aanvraag tot gerechtelijke reorganisatie heeft gedaan;

d) geen faillissementsprocedure tegen hem geopend is; en

e) hij geen schulden heeft uitstaan bij de Belgische Staat van meer dan één jaar;

8° indien de kredietnemer een kredietscore heeft, mag deze niet lager zijn dan BB voor Fitch of S&P, of Ba2 voor Moody's, op het tijdstip van de aanvraag;

9° tegen de kredietnemer mogen geen door de EU genomen sancties gericht zijn in de zin van punt 33 van het tijdelijk crisiskader.

8° indien de kredietnemer een kredietscore heeft, mag deze niet lager zijn dan BB voor Fitch of S&P, of Ba2 voor Moody's, op het tijdstip van de aanvraag;

9° tegen de kredietnemer mogen geen door de EU genomen sancties gericht zijn in de zin van punt 33 van het tijdelijk crisiskader.

10° De aanvragende kredietnemer maakt niet het voorwerp uit van een procedure naar Europees of nationaal recht voor de terugvordering van verleende steun.